

THE ANNUNCIATION

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXIII Чис. III-IV, березень - квітень, 2013

Vol. LXIII Issue III-IV, March - April, 2013

www.uocofusa.org

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.*

*Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

From the editor's desk...

Slow but Steady

From the physical development point of view human beings are the slowest. For a man to be independent and to continue his family name – to be mature – it takes about 20-30 years. For big animals it takes about 2-3 years.

Some may say this is not "an apple to apple comparison" for animals, all they are doing just eat and multiply. Whereas we, human beings, have much more on our shoulders. Besides our physical maturity we have to reach our spiritual maturity.

We were fooled once by the Evil One that all we have to do is eat and we will be as gods. What really happened is the opposite – we became as animals. We were concentrating on material things and care less for spiritual things.

The Only Begotten Son, Jesus Christ came to restore the fallen human nature and to educate us about spiritual maturity.

Today the Church of Christ offers us great tools and ways to prepare us to the Feast of the Feasts - Pascha - Resurrection of our Lord. Not only do we have time to prepare for Pascha through Great Lent but also to prepare for Great Lent. For it is not easy or sometimes very hard to do anything without any preparation be it a school test, work project, work outside or sermon. We know that without preparation we will struggle or even fail. The same applies to strict fast and extensive prayer during Great Lent.

For this reason the Church offers 4 weeks of preparation for the Great Lent. It reminds us to slow down, to eat less and pray more.

This reminds me the way parents tell their children that you have 5 more minutes to play before you go to bed. This notice gives the children opportunity to put the toys away, to say good night or to do other tasks necessary at this time.

The Church tells us in four weeks will be fasting period. One week you can eat everything even on Wednesday and Friday, next week - the last week you consume meat before lent, then only dairy products week.

The preparation for Pascha goes slowly but steady. If you work slowly but constantly, you will succeed better than if you work fast for a short while and do not continue. Slow and steady progress towards a goal is better than a rushed attempt to achieve things all at once. If we properly use this time of preparation our body will not demand more food and our strength will not disappear. The prayer is more sincere and we can look deeper inside to examine our life and direction of life.

For when we are full with food, exactly we are "full" and nothing else can fit even pure prayer. When we leave some space through fasting then we have ability to pray and concentrate on prayer and do more good deeds.

Our goal during this Great Lent is to reach our next level of spiritual maturity. It's not enough just to wish to be a champion but to go and practice continually.

"Keep awake and pray that you may not come into the time of trial; the spirit indeed is willing, but the flesh is weak."
Mark 14:38

Великопісне Послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України.

Улюблені у Господі Священнослужителі! Дорогі браття і сестри!

Ще не так давно перебуваючи в духовній радості Різдвяних свят, ми не помітили, як з ласки Божої Свята Церква ввела нас в новий період життя, в період та час посту і молитви, в період зміцнення духовних сил та очищення, духовного зростання та вдосконалення. Святий Великий Піст - це особливий час в житті кожного християнина, адже це час для покаяння та прощення, очищення нашої душі і тіла. Це той особливий період, який дає нам можливість ще більше наблизитись якомога ближче до святості, а відтак і до Бога.

Цей Піст називається Великим не тільки через те, що він найдовший серед інших постів в церковному році, але і тому, що підготовляє нас до великих сотіріологічних подій нашого спасіння - Розп'яття та Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа. Цей Великий Піст також являється самим древнім, про нього згадується в Канонах Святих Апостолів (69), а також в Канонах Першого та Сьомого Вселенських Соборів, адже встановлений Церквою в наслідування сорокаденного посту Спасителя перед Його виходом на загальну проповідь.

Слід зазначити, що піст був встановлений ще в раю самим Богом для Адама та Єви, заборонаю їм споживати з дерева пізнання добра і зла, однак наші прабатьки порушили цей піст за що були вигнані з нього. Наслідком порушення посту Адамом та Євою стали смерть, хвороби, дисгармонія, війни, екологічні катастрофи, несправедливість та ненависть... Однак Бог ніколи не хотів смерті і бід для свого творіння, а навпаки Він хоче, щоб вірний Йому нарід вийшов з рабського ярма смерті та гріха та перейшов до життя в єдності з Ним. Тому Святий Великий Піст - це той шлях переходу від гріховного життя до життя з Богом та в Бозі. Піст - це час ми можемо глибше зазирнути в себе та побачити свої гріхи, не осуджуючи нікого крім самого себе, а тим що зробили нам зло простити і не відплачувати злом за зло. Саме завдяки посту та безперервній духовній боротьбі ми можемо переосмислити наше життя і цим закласти добру основу для нашого духовного очищення та

духовного вдосконалення.

Піст - це молитва тілом і душею. Ми не тільки маємо благочестиво молитись та творити добрі діла, але повинні також своїм тілом засвідчувати, що не хлібом єдиним живе людина. Споживаючи пісню їжу та обмежуючи себе в їді, ми тим самим зміцнюємо нашу волю в боротьбі та протистоянні з пристрастями нашої душі. Через це Церква характеризує піст, саме як боротьбу з нашими пристрастями, а не як боротьбу з нашим тілом. Сам Господь дав нам приклад посту - постившись 40 днів перед початком Своєї Спасительної місії, особисто засвідчивши, що диявол з життя людини може бути вигнаний тільки постом і молитвою. Піст і молитва - це ті

два крила, які підносять на до Бога, від земного до небесного.

Великопосні богослужіння являються духовною зброєю, яка має особливо допомогти нам в нашому духовному вдосконаленні в ці дні Святої Чотиридесятниці. Свята Православна Церква завжди характеризувалась своїм багатим богослужбовим життям, яке в дні Святого Посту стає ще більш зворушуючим та по особливому багатим, а всі її богослужіння пронизані глибокою духовністю та глибоким богословським змістом. Тому кожен із нас має своїм обов'язком приймати участь в богослужіннях, безперервно в чистоті серця та спокої розуму підносити свої молитви до Господа, таким чином стаючи енергійним та дієвим членом Церкви - Тіла Христового. Яке буде наше відношення до Посту, таке і буде свідчення нашої православності, тобто наскільки ми є правдивими, правильними і дійсними християнами. Адже якщо ми не будемо старатись постити, якщо ми самі будемо ігнорувати нашу духовність, то як ми зможемо подавати добрий приклад духовності та благочестивого життя оточуючим нас людям. Тому піст - це ще один шанс змінити наш образ життя, підняти вище ще

Continued on p. 5 >

Encyclical of the Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops Beyond the Borders of Ukraine at the Beginning of Holy and Great

Beloved Clergy-in-the Lord! Dear Brothers and Sisters!

We barely took notice – having been in a state of spiritual joy, not that long ago, celebrating the holy Nativity season – that, by the grace of God, the Holy Church has led us to a new time in our lives: a period of fasting and prayer, a period of spiritual strengthening and purification, a period for spiritual increase and perfection. The Holy and Great Fast is a unique time in the life of every Christian, for this is the time dedicated to repentance and forgiveness, for the cleansing of our soul and body. This is an exceptional time in our daily lives when we, to the extent our will and strength allow, draw nearer to holiness and, ultimately, to God, Himself.

have opportunity to forgive those who have offended us and not “repay evil with evil.” Indeed, thanks to fasting and unceasing spiritual struggles we are able to contemplate our lives and lay a strong foundation for our spiritual purification and perfection.

The fast is the prayer of the body with the soul. We are not expected to simply lead a life in pious prayer and good works, but also by “witnessing-in-the-flesh” that “man does not live by bread alone.” By sustaining ourselves with a lenten diet and limiting ourselves in regard to what we eat, we also strengthen our will for battle with and resistance to the passions within our souls. For this reason the Church characterizes fasting as a battle against our passions and not as a battle against the flesh. The Lord,

This fast is called “great” not only because it is the lengthiest of all the fasts in the Ecclesiastical Year, but because we are prepared, by our participation in the fast, for the great soteriological events of our salvation – the Crucifixion and the Resurrection of our Lord, Jesus Christ. The Great Fast is also the most ancient; it is mentioned in the Canons of the Holy Apostles (Canon 69) and in the canons of the First and Seventh Ecumenical Councils, confirmed by the Church as an imitation of the forty-day fast of our Saviour before His manifestation in the world to preach and teach.

Himself, gave us the example of fasting, having fasted for forty days before initiating His saving ministry. He revealed, through His witness, that the devil can be driven out of our lives only by fasting and by prayer. Fasting and prayer are the “two wings” which carry us up to God, from the earthly to the ethereal.

It merits stating that the fast was, indeed, established by God, Himself, for Adam and Eve in Paradise. They were forbidden to eat of the fruit of the Tree of Knowledge of Good and Evil. Alas, our first ancestors broke this fast and were driven from Paradise. The consequence of this disregard for the fast by Adam and Eve – death, sickness, disharmony, war, ecological catastrophe, injustice, and hatred... Nevertheless, God never intended death and tribulation for His creation. Quite to the contrary, He desires that His faithful people escape the bondage of death and sin and enter into a life in unity with Him. This Great Fast, therefore, is a path to this passing over from a life of sin into a life with God and in God. The period of the fast is a time during which we can enter into deep self-reflection and recognize our sinfulness, without passing judgment upon anyone. We

The liturgical services of the Holy and Great Fast are the spiritual weapons with which we arm ourselves as an aid to perfecting our spiritual state in these days of the Holy Quadragesima. The Holy Orthodox Church has at all times characterized Herself by Her rich liturgical life, which becomes even the more moving and spiritually bountiful throughout the days of the Great Fast; the services are resplendent with deep spiritual and theological content. We – each and everyone of us – therefore, has a responsibility to participate in these services without interruption, with purity of heart and in tranquility of mind, lifting up our prayers to the Lord, thereby becoming active and creative members of the Body of Christ, the Church. Our witness for Orthodoxy (inasmuch as we are just, correct and true to our Christian life) will be a reflection of how we approach and participate in the Fast. If, that is to say, we do not endeavour to keep the fast, if we ignore our spirituality – how, then, can we expect to show those who dwell in our midst a good example of spirituality and pious living. Fasting, furthermore, is yet another opportunity

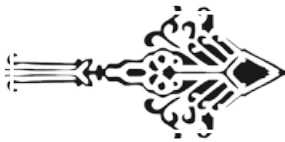
to change the image of our lives, to ascend another rung along the climb toward our spiritual maturity and perfection, to take one more step toward our Creator.

The entirety of our spiritual warfare is directed toward one action – repentance. Toward, that is, changing the path and image of our thoughts, turning our minds toward God, the modification of our style of living. Repentance is the road toward salvation. We ought to, therefore, take full advantage of the opportunity presented to us – to engage in a good struggle during the time of the Great Fast and bring forth the good fruits of repentance, that we may put off the old, worn clothing of the passions and, cleansing ourselves from sin, put on the new clothing of Divine

Grace by manifesting complete and utter love for Christ – with our entire being, uniting ourselves to Him in the Holy Eucharist.

We sincerely greet the pious Ukrainian nation, in Ukraine and in the dispersion throughout the world – in the United States of America, Canada, Western Europe, Australia, New Zealand and in South America – with the dawn of the Great Fast and, by lifting up our hands in prayer to the Heavenly Altar, we declare God's blessings upon you all, during these approaching holy days. May our All-Merciful and Almighty Lord aid and support all of us to pass the time of this Great Fast honourably, that we may be counted worthy to greet the Radiant Resurrection of Christ in purity of heart and spiritual joy!

- + **YURIJ**, Metropolitan – Ukrainian Orthodox Church of Canada
- + **ANTONY**, Metropolitan – Ukrainian Orthodox Church of the USA
Locum Tenens Ukrainian Orthodox Church in Diaspora
- + **IOAN**, Archbishop – Ukrainian Orthodox Church in Diaspora
- + **JEREMIAH**, Archbishop – Ukrainian Orthodox Eparchy of Brazil and South America
- + **ILARION**, Bishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada
- + **ANDRIJ**, Bishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada
- + **DANIEL**, Bishop – Ukrainian Orthodox Church of the USA

> *Continued from p. 3*

на один щабель нашого духовного зростання та досконалості, зробити ще один крок та наблизитись до нашого Творця.

Вся наша духовна боротьба спрямовані лише на одне - до покаяння, тобто зміни нашого шляху та образу мислення, спрямування нашого розуму до Бога, зміни нашого життя. Покаяння - це дорога до спасіння. Отже, ми повинні докласти всіх наших зусиль, щоб скористатись цією нагодою - часом Великого Посту, та добре потрудившись принести гідні плоди покаяння, щоб знявши з себе стару одягу пристрастей та омившись від гріхів, зодягтися нам у новий одяг Божественної Благодаті, полюбивши

Христа всім своїм єством - з'єднатись з Ним у Святій Євхаристії.

У ці святі дні Великого Посту, щиро вітаємо побожний український нарід в Україні та розсіяний по всіх куточках землі - в США, Канаді, Західній Європі, Австралії, Новій Зеландії та Південній Америці з початком Великого Посту та закликаємо на всіх вас Боже благословіння, підносячи за всіх вас наші молитви до Небесного Престолу. Нехай Всемиловитий та Всемогутній Господь допоможе нам провести гідно цей Великий Піст, щоб в чистоті серця та духовній радості сподобитися нам зустріти Його Світле Христове Воскресіння.

- + **ЮРІЙ**, Митрополит Української Православної Церкви Канади
- + **АНТОНІЙ**, Митрополит Української Православної Церкви США
Місцеблюститель Української Православної Церкви в Діаспорі
- + **ІОАН**, Архієпископ Української Православної Церкви в Діаспорі
- + **ЄРЕМІЯ**, Архієпископ Української Православної Єпархії Бразилії та Південної Америки
- + **ІЛАРІОН**, Єпископ Української Православної Церкви Канади
- + **АНДРІЙ**, Єпископ Української Православної Церкви Канади
- + **ДАНИІЛ**, Єпископ Української Православної Церкви США

LISTEN FOR THE HEARTBEAT OF GOD

The Psalms are the hymnbook of the Bible, and became in due time the hymnbook of humanity. Saint Athanasius (296-373) wrote "the Psalter is a book that includes the whole life of humanity, all conditions of the mind and all movements of thought." Joseph Hertz, (1872-1946) Chief Rabbi of England, said, "the Psalms translate into simple speech the spiritual passion of the scholar and give utterance, with the beauty born of truth, to the humble longing and petition of the unlettered peasant."

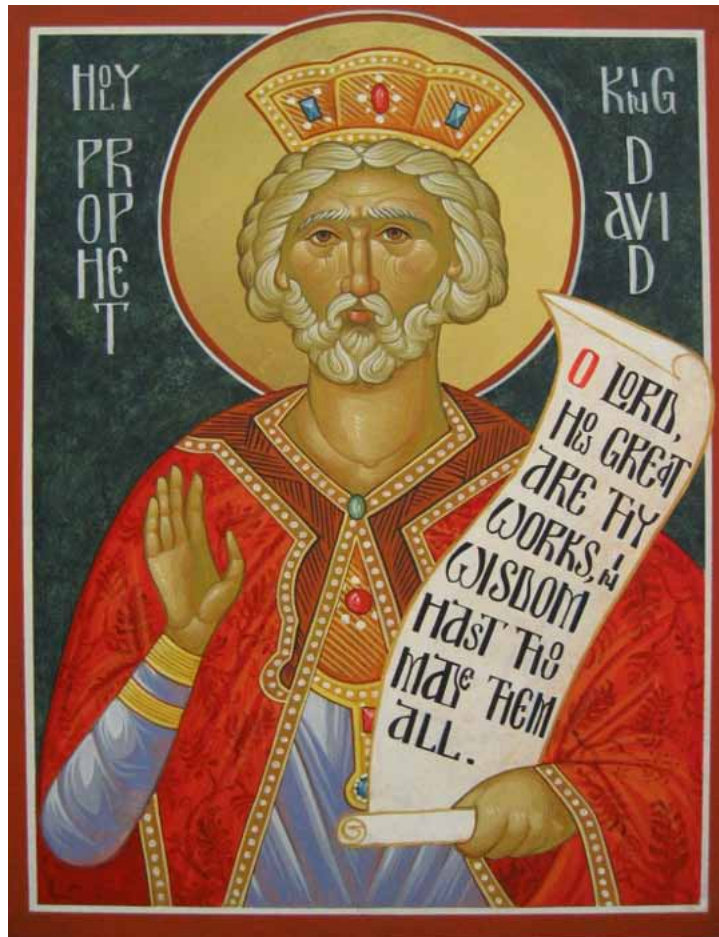
The pattern of the Psalms informs Jewish and Christian prayer and worship, from Protestants to Roman Catholics to Orthodox Christians, but perhaps nowhere with the winsomeness and allure you find among the Celts. Celtic prayer is grounded in the melody of the Psalter and thus triads - as in "Christ above me, Christ below me, Christ within me" from St Patrick's Breastplate - mark the prayers, firstly. The second characteristic scholars call parallelism. This is the striking note whereby one verse of a Psalm enhances the preceding one, sometimes by affirmation and sometimes by negation. A few examples:

"I will bless the Lord at all times; his praise shall be continually in my mouth" (Psalm 34:1 King James).

"My flesh and my heart faileth; but God is the strength of my heart, and my portion for ever" (73:26).

"The heavens declare the glory of God, and the firmament showeth his handiwork" (19:1).

Among the Celtic peoples, especially those of the British Isles, prayer was not so much a formal exercise as a habit of the heart. This we all could cultivate to great advantage. On a 60 MINUTES special on the monks of Mt. Athos, the mountain of faith on the coast of Greece, one monk answered a question put by the reporter, "I am praying all the time, even when I am speaking with you or responding to you." The monk was referring to the Jesus Prayer - "Lord Jesus Christ, have mercy on me" - basic to Orthodox Christians. But such immediacy is the soul of all Christian and Jewish prayer, and it surfaces particularly in

the Celtic tradition.

In the 19th Century, the civil servant Alexander Carmichael travelled through the Outer Hebrides, the land's end of the north, off the coast of Scotland, because he knew that the folk tradition of prayer was dying off. He met with ordinary folk, not necessarily monks or priests or nuns, and caught both the vision and the words that underlay their prayer life. Carmichael compiled his findings in a volume called *Carmina Gadelica*, "Celtic Songs," still in print and available through online search. The people sang their prayers, as did the ancient Israelites who wrote the Psalms. One writer has called this kind of prayer, "the music of what happens." This is intimate prayer, prayer that simply celebrates the events of the day, the movement of the sun and clouds and

rain, the tasks called for on farm or workplace. Listen:
May peace be upon each thing my eye takes in,
Upon each thing my mouth takes in,
Upon my body that is of earth,
And upon my soul that comes from on high.

God, bless thou thyself my reaping,
Each ridge, and plain, and field,
Each sickle curved, shapely, hard,
Each ear and handful on the sheaf.

This is prayer as the lilting song of the heart set free for God. Such prayer is as natural as breathing or walking or the rising of the sun. We are not too late for this feast of prayer. We can take it into our own hearts, so long as we are still and "listen for the heartbeat of God" (J. Philip Newell). In the quiet it will come. It will come.

Fr Gabriel Rochelle is pastor of St Anthony of the Desert Orthodox Mission, Las Cruces, where he listens for the heartbeat of God. Visit the church web site at <http://stanthonylc.org>.

ПРО ЧЕСНОТУ СТРИМАНОСТІ

«Догоджання тілу не обертайте в похоті» (Рим. 13, 14).

Дорогі брати й сестри! Такими словами апостол Павло вказує нам на чесноту стриманості. Ця чеснота була заповідана першим людям ще в раю, та вони не зберегли її. Коли наші праотці згрішили, порушивши заповідь Божу, то добрі властивості людини перемінились і перетворилися на пристрасті. Щоб підтримати сили людини, було надано їй їжу й сон, а після гріхопадіння вони перетворилися на сластолюбство. Дано було злопам'ятство, але тільки на ворогів душі нашої - демонів, а воно почало вживатися проти ближніх. Є в душі бажання слави, але тільки небесної, а не земної. Дана була ревність набувати чесноти, а перетворилася вона на запал до пороків. Всяке відправлення тіла і душі перемінилось і поневолилося пристрастям. Такі наслідки гріхопадіння!

Душа людини почала спілкуватися з дияволом через пристрасті. Для того, щоб здобути чистоту серця, віруючій людині треба вернутися до свого первісного стану чистоти. Дійовим засобом для цього є стриманість.

Що ж таке стриманість? «Справжня стриманість, - говорить св. Василій Великий, - є віддалення від зла, здержливість язика, вгамування в собі гніву, відлучення від похотей, лихослів'я, брехні, клятвопорушення». Язык наш охоче повертається на осуд, марнослов'я, блюзнірство, балачки, що розпалюють хтивість і уяву, багато на що інше не гідну, тож її слід всіляко стримувати від цього. Очі наші прагнуть побачити непотрібне, спокусливе й шкідливе для душі. Слух бажає втішатися марними й сміхотворними розмовами, слухати непристойні пісні. Розум наш часто водиться скрізь і всюди сластолюбними, марнословними, гнівними та іншими помислами і забуває про Бога. Воля спрямовує свої сили на здійснення намірів гріховних, а не на виконання заповідей. Божих.

Нам треба бути уважними до самих себе і від самої появи припи-

няти гріховні порухи і не давати їм здійснитися. Для успішності боротьби з ними нам потрібні тверда надія на Бога і смиренна молитва. І якщо ми завжди будемо протидіяти пристрастям, то вони, не маючи підкріплення, поступово завмиратимуть, а душа очищатиметься.

Яскравий приклад цього нам подає угодник Божий преподобний Микола Святоша, прославлений Церквою. В світі він був князем чернігівським, мав багатство і славу. Але, побачивши, що все земне суєтне й минує, він покинув князювання, багатство, славу та владу і в 1106 році пішов у Печерський монастир. Ставши монахом, преподобний відкидав бажання гріховні і насаджував добрі. Він ніс найрізноманітніші

послухи, впокорявся перед усіма і ніколи не був бездільним. На устах у нього була постійна молитва. Швидко дозрівав і міцнів у християнських чеснотах Преподобний і сподобився від Господа благодатних дарів прозріння і чудотворення.

Дорогі брати і сестри! Не тільки подвижники й святі покликані до святого життя і стримування. Сам Господь закликає: «Святі будьте, бо святий Я, Господь Бог ваш» (Лев. 19, 2), а також: «Будьте ви довершені, як довершений Отець ваш Небесний» (Мф. 5, 48). За молитвами святих Своїх угодників нехай допоможе нам Господь покласти початок добрий на шляху до спасіння!

Ігумен Інокентій

THE ORIGINAL EXPLOSION

This much we know: an explosion occurred in the early years of the first century of the Common Era. This explosion expanded throughout the Roman Empire and beyond. Despite efforts to cover it up, some of them subtle and some of them brutal, the fire kept spreading. Soldiers carried it along with their knapsacks, philosophers took it along with their books, and people who crossed boundaries everywhere took it in their hearts, on their lips, and in their actions. By the end of that first century the explosion had rolled to the west as far as the British Isles and to the east as far as what is now Saudi Arabia. The explosion was ignited by faith in the resurrection of Christ.

No matter what you make of it, you cannot deny the strength and pervasiveness of the explosion it created. The record is in the history books. This is not about “organized religion;” that by-product came because the movement touched hearts and souls, so the community grew. The community eventually needed rules and guides and authority, but they grew like a flower from a bud. They are of the essence of the movement.

Christians say that one proof of the resurrection is the existence of the church, particularly during those early (and much later) centuries when the church was opposed by forces in both state and religion. Christianity did not expand by the sword, but by conviction. It did not expand by hating enemies but by transforming them

through love. Those who carried the news did so at peril to and loss of their lives. A spirit of love, not a spirit of conquest, moved them to share what they had found in this prophet of Nazareth.

The message of the resurrection upset the balance of power in ancient realms – as it may still do today. People in power fear those freed by a message that death could not hold them. The state’s ultimate coercive power is to take away your life. If you cannot be deprived of your life by death, what’s left to fear? This reasoning of the early church explains why the apostles were put in prison for preaching the resurrection (Acts 4). This engine drove the incredible growth of the Christian community in early centuries. Freed from the

curse of death, people turn to one another in love, compassion, and support.

Early Christians did not believe in the natural, innate immortality of the soul. That was Plato, not Jesus or Paul. Life continues only by virtue of God’s decision to overcome death in Christ. Death is conquered but not by abolition: we continue to die, but death cannot be victorious, in Paul’s words.

Lest you think this is superstition, remember this: Christian faith denied a place to fate, to supernatural forces out to do us harm, and the like. The gods were toppled. There were no more bogeyman to fear. No need for rabbits’ feet or other talismans. Though people would have you think differently today, this faith also paved the way for

an explosion of scientific knowledge as well.

To live by resurrection in 2009 does not mean solely to believe one man was raised from death two millennia ago, but that the power of life continues unabated with the same force to overturn tyrants and raise up the poor, to free captives and heal the sick and, ultimately, to burst the bonds of the grave. Christians “in, but not of” this world are empowered by Love unleashed upon unhelpful world. And the gates of hell shall not prevail against them.

Fr Gabriel Rochelle is priest of St Anthony of the Desert Orthodox Mission, Las Cruces. Visit the church web site at <http://stanthonylc.org>.

Raising Children Who Believe

Fr. Peter Gillquist

Five Steps We Took as Christian Parents

One of the great struggles we have today in the Church is preserving our children in the Orthodox Faith. Too often they seem not to be interested. Can we somehow motivate our kids to be excited about following Christ and being Orthodox Christians? I believe there is a way. It takes commitment and hard work, but it's worth it.

When I was eight, my mom passed away, and my dad remarried when I was ten. One summer evening when I was about fourteen, I was sitting on the front steps of our home in Minneapolis, thinking about how much I missed my mom. That night I decided that if I were to have nothing else in life, I wanted a great marriage and family. I put it above education, above a successful career, above my standing in the community.

My wife Marilyn and I both committed our lives to Christ while we were students at the University of Minnesota. One evening Dr. Bob Smith, a professor at Bethel College in St. Paul, talked on marriage and the family. Somewhere during his talk he created a picture that was indelibly etched in my mind. He said, "One day I'm going to stand before the judgment seat of Christ as a father, and my goal is to have my wife and children by my side, saying, 'Lord, we're all present and accounted for. Here's Mary, here's Steve, here's Johnny, we're all here.'" That night, I prayed, "Lord, that's what I want when I get married and have children - that we might all enter Your eternal Kingdom intact."

Through college, seminary, and forty-five years of marriage, my commitment to have a great family and to bring them into the Kingdom with me has never wavered. My wife and I have kept our marriage healthy and have striven to be godly parents and grandparents. I want to outline for you five specific things Marilyn and I tried to do and, by the grace of God, mostly

succeeded in doing, to build up our family in Christ and His Church.

1. Make Your Family Your Priority

More important than anything other than the Kingdom of God is our family. I believe if we're going to raise Orthodox Christian families, our spouses and children have to be our highest priority, next to Christ and His Church.

For the believer, our journey with Christ and His Church always comes first. On that matter, the Scriptures are clear, the Fathers are clear, and the Liturgy is clear. At least four times each Sunday morning we call to mind our holy and blessed God-bearer and all the saints, saying, "Let us commit ourselves and each other and all our life to Christ our God." Our relationship with God comes first, our commitment to our family comes next, and our dedication to our work is third.

As parents, we need to make a vice-grip-firm commitment that above job, above our social life, above all the things that vie for our time, we will prioritize our families.

During the early years of our marriage, I worked with Campus Crusade for Christ. After that, I spent three years working at the University of Memphis, and then eleven years at Thomas Nelson Publishers in Nashville. At each juncture the battle for balance - work vs. family - raged. I would like to report that winning it is easy, but it's not. I cannot tell you the number of friends and acquaintances I have had - Christian people - who lost their families because, by their own admission, their career came first. They were absentee dads and moms, and their jobs ate them up.

In most of my work over the years, I've traveled. It was true in Campus Crusade in the 60s, it was true at Thomas Nelson in the 70s and 80s, and it's true today in my work for the Antiochian Orthodox Archdiocese. I'm gone about half the time. When

the airlines some years back started offering frequent-flyer miles, I thought, "Wait a minute, there's a way I can beat this problem. I'll take my kids along."

So in those years at Thomas Nelson, I began to take one child at a time with me on some of my trips. On a trip out East with one of my daughters, we rented a car in New York City and drove to Harrisburg, Pennsylvania. I think we had the best talk we ever had together during that drive. Another time I had to drive all night from Chicago to Atlanta, and I had my son Greg with me. When we got out into the country where there were no city lights, he remarked he could see the stars more clearly than he had ever seen them before. That night we talked about God's creation. As adults, most all our six children have said, "Dad, some of my favorite times were those trips I got to take with you."

If you're busy, find a way to compensate. I made appointments with my children. If your time is in heavy demand and you don't block out time for the kids, you'll never see them. If someone calls and has to see you, you say, "You know, Joe, I've got an appointment. I can see you tomorrow." You decide to prioritize your family.

2. Tell Your Children of God's Faithfulness

In Deuteronomy 4, Moses is talking to the children of Israel about the importance of keeping God's commandments. And then he speaks directly to parents and grandparents: "Only take heed to yourself, and diligently keep yourself, lest you forget the things your eyes have seen, and lest they depart from your heart all the days of your life. And teach them to your children and your grandchildren" (Deuteronomy 4:9).

Maybe you are a parent who came to Christ later in life and feel you didn't do a good job spiritually with your kids, and now they have families of their own. Well, now you've got a crack at your grandkids! This

opportunity does not mean that you become your grandchildren's parent. But what you can do is tell those grandchildren what God has done for you, just like Moses says. Talk to them. If you've become more dedicated to Christ later in life, tell your grandkids about that. Tell them lessons that you've learned. Tell them real-life stories about God's faithfulness and His mercy to you.

Moses goes on to explain the importance of such conversations by recalling what the Lord had said to him: "that they may learn to fear Me all the days they live on the earth, and that they may teach their children" (Deuteronomy 4:10). Children who are rightly taught the Word of God will teach their own children.

How did we teach our kids? Before I answer, let me say I think it's possible to overdo it. You can't ram Christianity down your family's throats. If you are a zealot, you may be tempted to force-feed them until they become rebels. I met a few men in seminary who were there not because they wanted to be, or even because God had called them; rather, they came to please their parents. And that's scary.

Central to everything we tried to do as a family was going to church Sunday morning. Even through the struggles of the teenage years, there was never a question as to what we did Sunday morning. I was not a priest during the teenage years of our older children, but regardless of that, as a family we were in church on Sunday morning. And if we traveled, we went to church wherever we were.

I knew that if I cut corners with our kids, they would cut corners with theirs. If you compromise, they will compromise more. So this point was never open for discussion. Thank God, all six of our kids are Orthodox, their spouses are Orthodox, and our seventeen grandchildren are Orthodox. And they're all in church on Sunday morning.

Now, Orthodox churches have more services than Protestants do. So what did we do? We always went to Saturday night Vespers, Sunday

morning Liturgy, and major feast days. Was there mercy in that? Absolutely. Would I keep them away from the prom or a big football game on Saturday night? Of course not. But we didn't want them to be out so late that it interfered with their participation on Sunday morning. On feast days, if they had a midterm the next day, did I force them to go? I did not. The line I tried to walk was to put Christ and the Church first, but not to do it with a hammerlock. There was discipline, and there was also mercy.

And that is the same spirit we tried to keep in family prayer. When the kids were little, we read Bible stories to them every night. We would pray together. We did that all the way through, and as they got older we encouraged them to say their own prayers at night.

In becoming Orthodox, we graduated into the church calendar. During Advent and Lent, in the Lexicon there are scriptural readings from the Old and New Testaments. At the dinner table during Advent and Lent we would do those readings together every night. If I was on the road, I would ask someone else to do it. That way the family was on the spiritual diet that the Church prescribes during those two seasons. When I was home, I would read and comment on the passage. We would talk about how the passage related to our lives and how it related to Lent or Advent.

Then the rest of the year, I would give the blessing for the food, and often the conversation at the dinner table would focus on Christ. If the kids had questions, I would open the Scriptures with them. So we found the rhythm of the church year brought a good balance.

3. Love Your Spouse

Thirdly - and I can't stress this enough - we do our kids a favor when we love our spouses. Psychologists tell us that even more important than a child feeling love from parents is for that child to know mom and dad love each other. Kids know instinctively that

if love in marriage breaks down, there's not much left over for them.

The beautiful passage that describes this love is in Ephesians 5. It's the passage that we read as the epistle at our Orthodox weddings. "Husbands, love your wives, just as Christ also loved the church" (v. 25). That means, gentlemen, that we love her enough to die for her. We martyr ourselves to each other; that's what the wedding crowns are about. I love my wife more than life itself. The crowns also speak of royalty. In my homily at the marriage of our younger son, I said, "Peter, treat her like a queen! Kristina, treat him like a king!" That arrangement works out really well.

And I don't think we ever get over courting. Marilyn and I still go out on dates, and we've been married forty-five years! Sometimes you just need to take a break, go out together, talk and listen and stay in love. Before I got married, I had a friend who had a great relationship with his wife. I asked, "What's your secret?" His advice: "Find out what she likes to do and do it." Marilyn likes to shop. In our early years we couldn't afford anything, so we'd go out window shopping after the stores closed.

Now, if I've got a day free, I ask her, "What do you want to do, honey?"

She usually answers, "Let's go shopping."

So I'll put on a sport shirt, drive downtown, hold her hand as we look in the windows, and buy the grandkids a gift. Grow in your love and keep up the courtship.

4. Never Discipline out of Anger

There are times when things go wrong, even badly wrong. I would love to tell you that none of our six kids ever missed a beat. Or that mom and dad were infallible. I don't know of a family where that happens. I will say that on a sliding scale, three of our children were relatively easy to raise, three were more challenging. When some of them got stubborn in their teenage years, I would say to Marilyn, "Remember

what we were like at that age? They're no different than we were." I was difficult as a teenager, and some of that showed up in our kids.

St. John said, "I have no greater joy than to hear that my children walk in truth" (3 John 4). The opposite of that is also true. There is no greater heartache than when our children do not walk in truth. We've had a few big bumps in our family. There were nights my wife and I were both in tears as we tried to sleep. We would say, "Lord, is there light at the end of this tunnel?"

One of the verses I memorized out of the Old Testament early in my own parenthood was Proverbs 22:6: "Train up a child in the way he should go, / And when he is old he will not depart from it." Let me assure you, that promise from God is true. There were days I wondered whether our family would stand before the Lord fully intact. Thank God for repentance, forgiveness, restoration, and grace.

Immediately after St. Paul's exhortation on marriage in Ephesians 5, he continues with parent-child relationships. "Children, obey your parents in the Lord, for this is right. ... Honor your father and your mother, ... which is the first commandment with promise: that it may be well with you and you may live long on the earth" (Ephesians 6:1-3). This is another dependable promise. If a child obeys his parents, he'll live a longer life. So we train them up to be obedient.

It is helpful now and then to sit down with our children and remind them why it's so important to obey mom and dad. Because if children do not learn to obey their parents, they will not learn to obey God. And the consequences of that are dire, both in this life and the next. So one reason we obey mom and dad is that in turn we learn to follow the Lord.

The next verse gives the other side of the coin: "Fathers, do not provoke your children to wrath, but bring them up in the training and

admonition of the Lord" (Ephesians 6:4). I don't know where I got this idea (few things I do are original), but when I had to correct our girls, I would hold their hand. In my early days as a dad, I would sit them in a chair and then sit across from them. But one day I said to myself, "This doesn't say what I want to say." So I would sit with them on the couch, hold their hand, look them in the eye, and tell them what I wanted them to do.

Two of my daughters have come to me independently as adults and thanked me for holding their hands when I corrected them. They both had friends whose dads embarrassed their daughters, disciplining in a way that was probably too strong. I encourage fathers to guard against a discipline or correction that engenders wrath in your children. After the correction, give them a hug and let them know you love them.

There are times when a father may need to refrain from discipline on the spot because he is angry. Remember that line from *The Incredible Hulk*? "You won't like me when I'm angry." If that's true for a cartoon character, how much more is it true for a real-life dad?

5. Help Your Children Discern God's Will

Let's look again at Proverbs 22:6: "Train up a child in the way he should go, and when he is old he will not depart from it." The phrase, "in

the way he should go," is not speaking of the way you want him to go. Rather, it's the way God wants him to go. In other words, taking into account that child's gifts, his emotional makeup, his personality, his intellect, his calling, you help him discern the path God has for him.

I'm really pleased that Peter Jon is a seminarian and that Wendy's husband is an Orthodox deacon. But I'm no more pleased with them than I am with Greg, who is a marketing guy, or with Terri, who is a mom of five, or with Ginger and Heidi, who both work outside the home to help their husbands provide for their sons.

To repeat, our job as parents is to try to discern with our children what God wants them to do, and then train them in that way. Whether their calling is in business or law or retailing or service to the Church, I want them to be the best they can be, for the glory of God. And by the way, all of us are in the ministry of Christ by virtue of our baptism. We are ordained as His servants - lay or clergy. Therefore, whatever we do, our goal is to do it for the glory of God.

These, then, are the steps we have tried to take with our children. Thank God, these measures have produced good fruit. At our stage in life, it is wonderful with just the two of us at home to think back over the years and to thank the Lord for children, spouses, and grandchildren who are faithful. There is nothing like it.

That doesn't mean there will never be any more problems. I'm naive, but not naive enough to believe that. There may be bumps yet to come in our lives. But as we confess at our weddings, "The prayers of parents establish the foundations of houses." These years are not kickback time, but they are a time of thanksgiving.

May God grant you the joy in raising your family in Christ that we have known in raising ours.

„Тільки від Бога чекай у мовчанні, о душе моя, від Нього спасіння моє!”

Псалом 61:2

Горе мені! Як мені соромно! Всередині я не такий яким зовні виглядаю. Насправді я лише маю благочестивий вигляд, але не маю сили, що її дає благочестя. Як наблизитись мені до Господа Бога, Який знає сокровенні тайни мого серця? Маю відповідати за стільки негідних діл, що навіть стоячи на молитві, боюся, аби з неба не зійшов вогонь і не спалив мене. Однак не впадаю у відчай, бо уповаю на щедроти Божі.

Зачерствіло моє серце, змінилися мої думки, затьмарився мій розум. Як той пес, повертається до своєї Блювотини (2 Петр. 2:22). Не маю правдивого каяття, не маю сліз на молитві, хоча й зітхаю і б'ю себе в груди, але ж вони – оселя пристрастей.

Там з'ясується зроблене, і потай, і явно. Як мені буде соромно, коли там побачать мене засудженим ті, які тут вважали мене бездоганим! Покинувши духовне, підкорився я пристрастям. Вчитися сам не бажаю, але радо повчаю інших. Підкорятися не хочу, зате люблю підкоряти собі; працювати не збираюся, але іншим підкидати роботу охочий. Не хочу шанувати інших, але бажаю, щоб мене шанували; не терплю докорів, але люблю докоряти; не хочу, щоб принижували мене, а сам зневажаю інших. Розумні поради даю іншим, а сам не дотримуюсь їх; що треба робити, те кажу, а що неможна й говорити, те чиню.

Не кажи: «Сьогодні згрішу, а завтра покаюся». Краще покайся сьогодні, бо не знаєш, чи доживеш до завтра.

Согрішили ми? Покаймося, тому що Господь приймає покаєння тих, що каються правдиво.

Коли согрішить брат, - радо викриваємо його; а коли самі, - не раді викриттю.

Не супереч правді, і соромся

твого неучтва. Згрішив ти – не соромся визнавати твої гріхи (Сир. 4:25-26). Не кажи: «Згрішив я, а що мені сталося?» - Господь бо довготерпеливий. Не гайся повернутися до Господа, і не відкладай з дня на день (Сир. 5:4,7). Пам'ятай, що гнів не забариться (Сир. 7:16).

Хто моїй голові дасть воду? Моїм очам – джерело сліз, щоб я день і ніч міг плакати над гріхами моїми? (Єр. 8:23). Сміхові скажу: «Відійди від мене», а сльозам: «Прийдіть до мене» (Проп. 2:2). Надто великий мій гріх перед Господом, без числа нагрішив я.

Чи знаєте, що сльози бувають троякі? Бувають сльози про речі видимі. Такі сльози дуже гіркі та суєтні. Бувають сльози покаєння, коли душа забажає вічних благ: такі сльози дуже солодкі й корисні. Бувають також сльози розкаяння там, де плач і скрегіт зубів (Мт 8:12),

- такі сльози гіркі й марні, адже яка з них користь, коли вже збіг час для покаєння?

Зовні ми смиренні, хоча вдача в нас жорстока й люта; зовні ми побожні, насправді ж убивці; зовні повні любові, а по правді – вороги; зовні – приязні, а внутрі – ненавистники; зовні подвижники, а характером – тля для подвижників; з вигляду посники, а насправді ж – морські розбійники; зовні непорочні, а серцем перелюбники; зовні мовчазні, а в душі – волоцюги; зовні лагідні, а всередині – зарозумілі; зовні дорадники, а на ділі – звідники; зовні простодуші, вдачею – підступні. Чому це так? Тому що не маємо перед очима страху Божого та заповідей Господніх не знаємо або ж перекинуємо їх задля власної вигоди.

Ще й нині (після багатьох років виправлення самого себе) маю чимало нечистих помислів: заздрости, злих пожедань, самодогодження, черевоугодицтва, гнівливости, пихи, марнославноства. Сам по собі я ніщо, але вважаю себе чимось. Належу до людей недобрих, але домагаюся слави Святих. Живу в гріхах, а хочу, щоб шанували мене, як праведника. Сам брехун, а на брехунів нарікаю: осквернюю себе думкою, а виношу вирок блудникам; засуджую злодіїв, а сам кривджу бідних; видаюся чистим, тоді як увесь нечистий; у церкві займаю перші місця, - сам же не гідний стояти на останньому; вимагаю чести, коли мав би зносити безчестя. Перед жінками видаюся люб'язним, перед багатими – благочестивим. Якщо мене образили, - мщу; якщо викрили, - обурююся; якщо до мене не підлещуються, - гніваюся; до вищих ставлюся з презирством, а в очі їм лицемірю; не хочу віддавати чести достойному, а сам, недостойний, - вимагаю пошани до себе. Не кажу вже про свої щоденні думки, суєту, лінощі на молитві, пересуди до нестями. Не описуватиму,

як ходжу до церкви лише тому, що так заведено, про навмисні при тому зволікання, пошук зустрічей, лицемірні розмови з благочестивими жінками, про те, як ненаситно приймаю дарунки, улесливо поводжуся, щоб отримувати ще й ще. Таке моє життя, такі мої пороки!

Дехто може спитати: чи такі вже й важливі помисли? Не це відповім вам: надзвичайно важливі. Ось докази з Писання: Іов приносить жертви за дітей своїх, кажучи: Може, діти мої согрішили і лихословили Бога в своєму серці (Іов 1:5). Якби помисли не були важливі, то навіщо було б йому віддавати тельця за гріхопадіння в думках? Осуджено й тих, які, наслідуючи Корея, зле думали: їх було спалено. Господь Спаситель порівняв помисел, про перелюб з самим перелюбом, пожадання жінки назвав вчиненням гріхом, гнівом – убивством, а ненависть вважав за те саме, що й убивство людини. Свідчить про нашу відповідальність за думки і блаженний Павло, кажучи, що Господь на суді освітить те, що скрите в темряві, та виявить задуми сердець, (1 Кор. 4:5). Отже, не кажіть, що помисли нічого не варті, коли гріховні думки визнаються за dokonану дію.

Не тільки на помисли повинні ми зважати, але насамперед на рішення нашої волі – прийняти їх або ж протистояти їм. Хлібороб засіює землю, але не все приймає вона. Так і розум засіює думками нашу волю, але не все вона схвалює і приймає. Від того, що прийняла земля, очікує хлібороб врожаю; за те, що схвалила й прийняла наша воля Бог вимагає відповіді.

Людей, які поводяться природно, Апостол Павло назвав душевними, тих, що поводяться проти-

природно, - тілесними; духовними ж людьми є ті, котрі й своє єство перетворюють на дух. Бог знає і природу, і волю, і сили кожного; засіває в них Своє Слово і відповідно до можливостей кожному вимагає діл, надприродно проникаючи до душі й духа, до єства й волі (не силуючи її). Якщо людина вдовольняється природним, то Бог не карає її, тому що визначив міру єства і дав йому закон. Але якщо єство бере гору над волею, то Господь карає за ненаситність і порушення Свого закону.

Ненавиджу гріх, але перебуваю в пристрасті; відмовляюся від беззаконня, але мимохіть скоряюся перед задоволенням. Поневолив я природу свою гріхом; він, купивши мою волю, стає для мене необхідним. Рікою ллються на мене пристрасті, тому що з'єднав я ум свій з плоттю – і розділити їх неможливо. Поспішаю змінити свою волю, але мій теперішній стан противиться мені в цьому. Поспішаю визволити душу свою,

але тисне на мене безліч боргових зобов'язань.

Диявол – злий позичальник – не нагадує про борги; щедро дає позики і ніяк не хоче брати назад. Домагається тільки поневолення людини, а про борги не сперечається. Дасть у борг, щоб багатіли ми пристрастями, і не вимагає від нас повертати назад те, що дав. Я хочу віддати, а він до того, що вже дав, додає ще й ще. Коли ж примушую його взяти, дає щось інше взамін, аби було видно, що сплачую йому з його ж позички. Обтяжує мене новими боргами, бо до старих пристрастей додає нові, яких перед ти мене було. Здається, що за старе сплачено, а він в'яже мене, втягуючи все в нові пристрасті та нові обставини. Змушує мене приховувати пристрасті й не сповідатися з них, спонукає жадати

ще й нових, начебто нешкідливих. Звикаю до пристрастей нових, і розважаючись ними, забуваю про попередні. Укладаю угоду з тими новими – і повторно стаю боржником. Поспішаю до них, як до приятелів; і ті, що дали мені позичку, знову стають господарями наді мною. Хочу визволитися, а вони роблять з мене раба на продаж. Поспішаю розбити їхні окови, а вони заковують мене в нові. Стараюся втекти з поля битви під знаменами пристрастей, але через обітничі трофеї й дари стаю ще й їхнім управителем.

О, геть від мене, це рабство змія! Геть, владико пристрастей! Геть, усі ці задавленені й нові гріхи! Диявол і заставу дав, щоб купити мій ум; догоджав тілові, аби лише віддати йому до послуг душу. Призвав на поміч юність, аби розум не знав, що діється. Прив'язав до себе недосконале мислення, і як мідним ланцюгом, тримає недалекий ум; якщо той хоче – не пускає, бо три-

ALL SAINTS CAMP EVENTS

Work Weekends

October 26-28, 2012

November 16-18, 2012

April 5-7, 2013

For more information or to
RSVP please contact

Michael Nakonachny

(440) 503-3151

Celebrations

Please watch for
information on the
upcoming celebrations for

**5th Anniversary of
St. Thomas Chapel**

**35th Anniversary
All Saints Camp**

For more information or to volunteer
assistance please contact

Christine Mills

(412) 716-0562

2013 Encampments

DCSC

(Diocesan Church School Camp)

June 23—July 6

TC

(Teenage Conference)

July 7—July 20

Mommy/Me & Daddy/Me

July 29—August 2

Family Fest

Aug 30—Sept 2

Open for you!

All Saints Camp

has weekends available for your
church, group or organization to
hold an event. Please contact
Camp Manager, **Eric Senedak** to
see what weekend works best for
you!

412-390-8261

Or

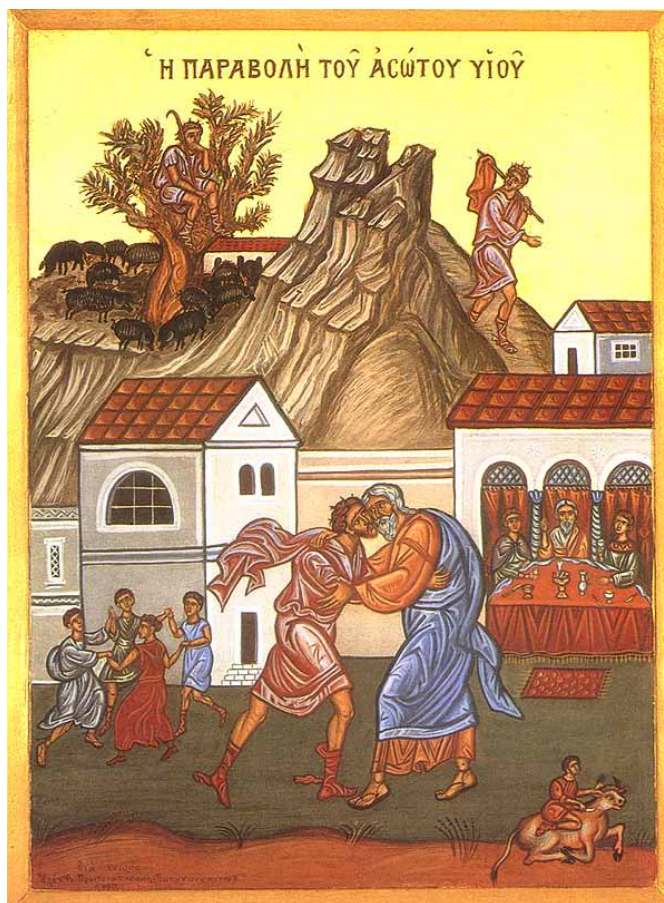
emsenedak@gmail.com

має на прив'язі. Гріх муром оточує розум, зачиняє двері знання. Пристрасть постійно чатує біля ума, щоб той не звернувся до Бога і не перешкодив продати тіло. Присягає, що дбати про тіло – зовсім не погано і що за таку дрібничку не будемо покарані. Наводить як приклад чимало заплутаних помислів і доводить, що їх неможливо дослідити; покликається на їхню неважливість, намагаючись доказати, що всі подібні речі буде віддано забуттю. Ось чим тримає і зв'язує мене ворог – обманом і лестощами.

Того, хто грішить, Павло назвав тілесним (Рим. 7:14). Гріх можливий там, де є воля його чинити. Та між природою і гріхом посередниками стають навички; пристрасті ж – це те, що дається гріхом і приймається природою. Віддатися пристрастям означає віддати їм свою душу у рабство і збен-тежити розум. Адже гріх, перебуваючи в тілі, панує над розумом і володіє душею, підкоряючи її з поміччю тіла. Гріх править тілом як управитель; через нього обтяжує й саму душу і стає немовби її господарем, бо дає розпорядження і вимагає звіту щодо виконання. Якщо треба завдати ударів, то через тіло наносить їх. Гріх перетворив тіло на свій власний ланцюг і тримає на ньому душу, як вівцю на заріз, як птаху, що високо ширяла, а тепер зв'язана ланцюгом. Не можу ані втекти, ані допомогти собі, тому що живим я вже мертвий; дивлюсь очима, але я сліпий; з людини став псом; розумний поводжуся, як безсловесна тварина.

Але я прагну визволитися з ганебної залежності від пристрастей. Якщо допоможе мені в цьому Господь, якщо зглянеться Він наді мною з великої милости Своєї, то вибавить мене від гріха, і якщо зішле на мене благодать Свою, то

спасуся. Певен я, що це можливе для Нього, тож не втрачаю надії на своє спасіння. Знаю, що безліч щедрот Його переважить безліч гріхів моїх. Вірю, що прийшовши, Він усіх помилував і в Хрещенні дарував відпущення гріхів. Визнаю це, бо я скористався благодаттю цією. Потребую зцілення від гріхів, які я вчинив після о хрещення; але Той, хто воскрешав мертвих, може мене і від них вилікувати. Я сліпий, але Він зцілив сліпонародженого. Відкинутий я, як прокажений, але Він, якщо схоче, може і мене очистити. Гнітять мене гріхи, але вони не здолають Божого милосердя до мене. Господь помилував Заххея як достойного; мене ж помилує як недостойного.

Судить і пuste слово. А що таке пuste слово? Віра на словах, без діл. Людина вірить і визнає Христа, але нічого того не робить, що наказав Христос. Пустим буває слово і тоді, коли людина сповідаються, але

не виправляється, коли говорить, що кається, але знову грішить. І поганий відгук про іншого є пустим словом, бо переказує не-знане й небачене.

Приступи, грішнику, до доброго Лікаря і зці-лися без труду. Скинь із себе тягар гріхів, принеси молитву й зроби слізьми загноєні рани свої. Адже наш небесний Лікар зітханнями й сльозами зціляє душевні недуги. Тож приступи й принеси сльози – ці найкращі ліки. Бо саме це вгодне небесному Лікареві: щоб кожен своїми власними сльозами лікувався і спасався. Лікування це нетривале, але дієве, і не поволі затягує воно виразку, але враз зці-ляє тебе. Лікар чекає лише на сльози твої. Приступи, не бійся! Покажи йому ви-разку, одночасно принеси ліки – сльози й зітхання.

Багато людей нехту-ють сповіддю, нерідко ви-ставлять себе кращими, ніж вони є насправді, і тим прикривають себе. Інші думають покаянням купити собі славу. Для декого покаяння – це при-від для гордині, - такий замість про-щення пише на себе нове боргове зобов'язання. Ще не позбувся ти старого боргу, а вже береш на себе новий? Прийшов сплатити борг, а зв'язуєш себе новим зобов'язанням. Намагаєшся вивільнитися від боргу, а готуєш для себе нове рабство? Ось що значить сказане: Його молитва хай йому за гріх буде (Пс. 108:7). І як такому не повернутися до гріха? Як знову не віддатися пристрастям? Чи дасть йому спокій змії? Чи не тривожитимуть його плазуни? – Ні! Справдяться над ним слова Христо-ві, що оселяться в ньому сім інших духів, гірших від першого (Лк. 11:26).

(Уривок з книги «Духовна спадщина св. Отців» св. Єфрем Сирійський)

Seven Holy Mysteries of the Orthodox Church

By Theophan Mackey

A **Holy Mystery** (Sacrament) of the Church, is a physical sign which confers invisible Grace. There are seven Great Holy Mysteries in the Orthodox Faith, but there are minor ones as well, and everything in the Church can be considered sacramental.

Priests and Bishops wear the epitrachelion as a symbol of their priesthood. The seven crosses on an epitrachelion (one on the back and six on the front) represent seven Holy Mysteries of the church.

Baptism begins the Christian's life in the Church and unites him to Christ through His Death and Resurrection. Immersion is the preferred method of Baptism in the Orthodox Faith, and infant Baptism is the norm. Children are full members of the Church from their baptism forward. *"Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost."* Matthew 28:19

Eucharist, or Communion, is the Holy Mystery which takes place during the Divine Liturgy and is the central Mystery of the Orthodox Faith. During the Eucharist the prosphora (bread) and wine become the Body and Blood of Christ through the descent of the Holy Spirit upon them. The Orthodox Church practices a closed communion which is available to Orthodox Christians who have properly prepared themselves. *"He took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body which is given for you: this do in remembrance of me. Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you."* Luke 22:19-20

Chrismation is the Holy Mystery through which the Holy Spirit is bestowed upon the Christian through anointing with Holy Chrism as it was upon the twelve Disciples at Pentecost through fire. *"...He anointed us, set his seal of ownership on us, and put his Spirit in our hearts as a deposit, guaranteeing what is to come."* II Corinthians 1:21b-22

Ordination is the one Holy Mystery which cannot be bestowed by the priest but which is bestowed upon him by the bishop. It sets the person aside for ministry in the Church and God's work. *"And when they had ordained them presbyters in every church, and had prayed with fasting, they commended them to the Lord, on whom they believed."* Acts 14:23

Marriage, or Matrimony, is the Holy Mystery through which a man and a woman are joined forever before God. Mutual salvation and raising children are the goals of a Christian Marriage and the community of the family is to be an image of the Holy Trinity. *"For this reason a man will leave his father and mother and be united to his wife, and the two will become one flesh. Therefore what God has joined together, let no one separate."* Matthew 19:5-6

Confession is the Holy Mystery in which the sins committed after baptism are forgiven and we are reconciled to Christ; it renews the purity of the Christian's Baptism. *"If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness."* I John 1:9

Unction is a Holy Mystery through which Orthodox Christians receive physical and spiritual healing by being anointed with oil. The service is often performed during Holy Week, but private services for healing may be arranged with the priest. *"...let him call for the elders of the church, and let them pray over him, anointing him with oil in the name of the Lord; and the prayer of faith will save the sick man, and the Lord will raise him up; and if he has committed sins, he will be forgiven"* James 5:14-15

Сім Святих Таїнств Православної Церкви

Феофан Макей

Святе таїнство нашої церкви – це фізичний знак, що дає невидиму Благодать. У Православній Церкві є сім великих Святих Таїнств, але існують і менші таїнства також. Взагалі, все, що робиться у Церкві можна рахувати священним.

Хрещення розпочинає життя християнина у Церкві та єднає його з Христом через Його Смерть та Воскресіння. Занурення у воду є бажаним методом у Православній Вірі, а хрещення немовлят стало звичаєм. Після хрещення діти стають повноцінними вірними нашої Церкви. *"Ідіть же, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа."* М а т ф е я 28:19

Євхаристія, або Причастя – це святе таїнство яке відбувається під час Божественної Літургії і є найголовнішим таїнством Православної Віри. Під час Євхаристії просфора (хліб) і вино стають Христовим Тілом і Кров'ю через зішестя Святого Духа на них. Православна Церква дозволяє причастя тільки для православних християн, які відповідно підготувалися до цього. *"І, всявши хліб і дякуючи, розломив і подав їм, кажучи: це є Тіло Моє, що за вас віддається; це творить на Мій спомин. Також і чашу після вечері, кажучи: ця чаша є Новий Завіт у Моїй Крові, що за вас проливається."* Луки 22:19-20

Миропомазання це Святе Таїнство під час якого Святий Дух сходить на християнина через помазання Святим Миром, так як це сталося із двадцятьма апостолами у П'ятидесятницю через вогонь. *"...і Хто нас намастив, то Бог, Який і назначував нас, і в наші серця дав завдаток Духа."* II Коринтяни 1:216-22

Священики та єпископи одягають епитрахиль як символ священства. Сім хрестів на епитрахилі (один ззаді, а 6 на переді) означають сім святих таїнств церкви.

Рукоположення це одне із святих таїнств котре священник не може чинити, а лише єпископ. Рукоположення виділяє особу для служби Церкві та Богові. *"І рукопоклали їм пресвітерів по Церквах, і помолилися з постом та й їх передали Господеві, в Якого ввірували."* Дії 14:23

Шлюб це святе таїнство у якому чоловік і жінка перед Богом єднуються назавжди. Їхнє спасіння та виховання дітей являються смислом християнського шлюбу, а сама сім'я повинна бути образом Святої Тройці. *"Тому залишить чоловік батька свого і матір і приліпиться до жінки своєї, і будуть обоє єдиною плоттю. Тож вони вже не двоє, а плоть єдина. Отже, що Бог поєднав, того людина нехай не розлучає."* Матфея 19:5-6

Сповідь це святе таїнство у якому відпускаються гріхи вчиненні після хрещення та єднуються знову з Христом. Тут відновляється чистота християнина у хрещенні. *"Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої."* I Івана 1:9

Єлеосвячення це святе таїнство у якому православні християни отримують одужання тіла і душі через помазання олією. Це таїнство часто служить під час страсного тижня, а також при потребі над хворими. *"...Хай покличе пресвітерів Церкви, і над ним хай помоляться, намастивши його оливою в Господнє Ім'я, і молитва віри вздоровить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться."* Якова 5:14-15

Prof. Volodymyr Mezentsev Presents Lecture on History and Archeology of Cossak-era Ukraine at the Metropolia Center

On February 17, Professor Volodymyr Mezentsev presented a talk about his team's historical and archeological investigations in the city of Baturyn, Ukraine. The talk was sponsored by the Patriarch Mstyslav Museum at the Ukrainian Historical and Educational Center and took place at the St. Andrew Memorial Church Hall. Prof. Mezentsev is a noted historian and archaeologist, a research fellow of the Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS), and is a director of the joint Ukrainian-Canadian archaeological expedition in Baturyn.

Professor Mezentsev delivering his lecture.
Професор Мезенцев веде лекцію.

His lecture had much of interest not only for historians and archaeologists, but also for ordinary Ukrainian-Americans that are interested in Ukraine's past. On this third visit of Prof. Mezentsev to S. Bound Brook, he presented results of excavations of the historic town of Baturyn that was the site of both great glory as well as tragic destruction.

During excavations this past summer, Prof. Mezentsev and his team were able to reconstruct the approximate footprint of Ivan Mazepa's palace on the outskirts of Baturyn, as well as uncover architectural fragments of the building and items of daily life. He emphasized the pioneering role of Mazepa in introducing Ukrainian artists and artisans to

the Western European Baroque style. He backed up his argument with a number of comparative examples of architecture from Western Europe as well as later buildings in Ukraine. The team also made an important discovery of fragments of Bohemian engraved glass, which point to well-developed trade relations between Ukraine and its 17th and 18th century neighbors.

Archeologists working at the Baturyn site.
Археологи працюють в Батурині.

No less interesting were finds elements of weapons. These included a significant number arrowheads, which may seem surprising, given the popular image of 17th and 18th century Cossaks armed with muskets and other firearms. However, as Prof. Mezentsev explained, the bow and arrow continued to be an effective and practical weapon, given the very long reloading times needed for muskets of the day. Other items of military equipment were also found, such as metal belts worn by soldiers.

The archeologists continued to find human remains on the outskirts of Baturyn. Anthropologists from Ukrainian universities are now conducting research to better understand the physical characteristics of Baturyn's population, and perhaps shed more light on the civilians killed during the sacking and razing of the city by the Russian army in 1708.

All of this was presented by with the aid of many slides depicting the finds and their context, and the attendees were left with a deeper understanding of that period of Ukrainian history. Prof. Mezentsev graciously made himself available for questions and discussion after the talk.

– Dobrodiika Ilona Dovhan

Історико-археологічна презентація проф. Володимира Мезенцева в осередку українського православ'я та культури в м. С. Баунд Брук

17 лютого 2013 року у залі при церкві-пам'ятнику св. Андрія за сприяння Музею ім. Патріарха Мстислава при Українському Історично-Освітньому Центрі штату Нью-Джерсі відбулася пізнавальна лекція-презентація про історико-археологічні розкопки м. Батурина, яку вів професор Володимир Мезенцев – історик-археолог, науковий працівник Канадського Інституту Українських Студій (CIUS) та співпрацівник українсько-канадської археологічної експедиції у Батурині.

Лекція була насичена дуже цікавою інформацією такою, що привертає інтерес не тільки істориків та археологів, але й пересічних українців, які цікавляться минулим своєї країни. Професор Мезенцев вже не вперше приїжджає на терени Саут Баунд Бруку. Це третій візит п. Володимира, з презентацією про розкопки давнього славного містечка Батурина, яке за часів гетьмана Івана Мазепи зазнало великої слави та водночас трагічного краху.

Під час розкопок минулого літа професор Мезенцев та його команда змогли відтворити приблизний план палацу Івана Мазепи та його покоїв на околицях Батурина, а також віднайшли елементи архітектури та побуту стилю українського бароко. Науковець називав гетьмана Мазепу «піонером» в архітектурі та мистецтві у стилі західного бароко. Тобто він вперше почав запозичувати ще у 18 столітті західно-бароковий стиль та втілювати його в архітектурі та іконописі. Науковець навів ряд аргументованих прикладів, порівнюючи з іншими архітектурними спорудами вже пізніших часів.

Також віднайдено було рештки посуду з богемського скла. Професор звернув увагу при цьому на добре розвинені зовнішні зв'язки тодішньої України з іншими країнами.

Artistic reconstruction of Mazepa's palace and church.
Художня реконструкція палацу та церкви Мазепи.

Неменш цікавими були знахідки елементів зброї, зокрема вістря стріл, що на перший погляд могло здаватися дивним, адже у 18 ст. українське військо вже використовували вогнепальну зброю – мушкети, проте п. Володимир пояснив, що цей вид зброї продовжував бути швидшим та практичним для козаків. Разом з тим, було віднайдено елементи козацького облачення так, як, наприклад, металеві пояси.

Ще одною надзвичайно цікавою знахідкою вчених були давні поховання на околицях Батурина, дослідження яких здійснювалося за участю антропологів, які планують дослідити особливості батуринського поселення та деталі погрому російським військом у 1708-у році.

Усе це професор Мезенцев відтворив у мультимедійній презентації, коментуючи кожен слайд. Таким чином усі, що були присутні на цій лекції, мали можливість інтелектуально збагатитися, дізнатися щось більше про минуле свого народу та країни.

Після закінчення презентації, бажаючі мали нагоду поспілкуватися з п. Володимиром на тему історії та археології.

– Добродійка Ілона Довган

Examples of Bohemian glass found in the Baturyn excavations.
Зразки богемського скла знайдені в Батуринських розкопках.

в Духовному Осередку Митрополії УПЦ США

Щороку 29 січня український народ вшановує пам'ять загиблих молодих хлопців-студентів у битві під Крутами. З цієї нагоди у вівторок ввечері Преосвященніший Єпископ Даниїл разом із семінаристами відслужили заупокійну літію в каплиці Свято-Софіївської Української Православної Богословської семінарії в Савт Бавнд Бруці, Н. Дж., за увіковічнення пам'яті та прийняття до Царства Небесного близько 300 душ спочилих молодих студентів, які не встигли навіть підготувати себе до тих чи інших бойових дій. Бій під Крутами є однією чи не найтрагічнішою та найзворушливішою подією в історії нашого народу, адже в оборону Києва стали юні та недосвідченні, проте хоробрі серцем люди, які загинули в нерівному бою.

Наступного дня 30 січня 2013 року ієрархи, духовенство та вірні також присвятили свої молитви цій події під час Літургії.

В цей день владика Митрополит Антоній відслужив Божественну літургію вперше як первоієрарх Української Православної Церкви США в центрі Митрополії у церкві-пам'ятнику св. Андрія разом з Преосвященнішим Єпископом Даниїлом та місцевим духовенством.

У своїй проповіді настоятель церкви-пам'ятника св. Андрія, отець Юрій, говорив про блаженства, що були згадані в Євангелії, і закликав усіх вірних наслідувати їх, щоб досягти життя вічного. Користуючись нагодою отець висловив привітання Владіці Антонію з нагоди його Дня народження та Дня ангела від імені усієї громади. Адже в цей день наша свята Церква та-

кож згадує пам'ять св. Антонія Великого – подвижника монашого життя. Отець зауважив, що одним із найбільших благословень та блаженств для Церкви є саме такий Митрополит, який так віддано присвячує себе для служіння Богові та нашій святій Церкві.

Преосвященніший Владика Даниїл приєднався до привітань отця і додав кілька слів про життя св. Антонія Великого, провівши своєрідну паралель із життям Митрополита, який не даремно обрав собі монаше ім'я цього святого. Також Владика згадав про українську історичну подію – битву під Крутами та зробив невеличкий екскурс в історію, назвавши всіх загиблих юнаків, свого роду, мучениками, що віддали своє життя за волю та незалежність своєї країни.

По закінченні богослужіння іподиякони Іван Чопко та Филип Гарендза від імені усіх семінаристів з букетами квітів привітали Високопреосвященнішого Митрополита Антонія з його Днем народження та Днем ангела та подякували за його присутність у їхньому житті й постійну підтримку.

Владика Митрополит висловив усім сердечну подяку за привітання та молитви та поділився з усіма при-

сутніми враженнями про день своєї інтронізації, про те молитовно-духовне піднесення, яке наповнювало всіх присутніх при цій історичній події.

Після цілування хреста та усіх привітань, Преосвященніший Єпископ Даниїл запросив усіх до семінарії на святковий обід, що був приготований невтомними зусиллями повара семінарії, п. Марії Морозовської.

Consistory of the Church Presents Gifts of Love and Support to Holy Archangel Ukrainian Orthodox Church in Woonsocket, RI

On Friday, February 1, 2013 acting on behalf of His Eminence Metropolitan Antony and Consistory of the UOC of the USA - His Grace Bishop Daniel, President of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA transferred collected donations from various parishes and individuals of the Church in the amount of about \$6,000.00 to the pastor of Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox Church in Woonsocket, RI – Rev. Fr. Anthony Perkins in order to offer assistance to the parish community, following the tragic fire damage that destroyed interior and the roof of the parish sacred space.

Following the morning services at Three Holy Hierarchs Chapel of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ, the bishop offered words of encouragement to the pastor of the parish family, presenting the collected financial assistance. In response, Fr. Anthony stated: "On behalf of the faithful of St. Michael Ukrainian Orthodox Church in Woonsocket, RI, I thank you.

The past two months have been difficult; the transformative joys of the Nativity and Theophany were real for us, even taking on deeper significances; but there were also the constant reminders, both small and large, that we are a people out of place. The loss is real. It isn't

just the building with its ruined roof and ceiling, it is icons and altar and all the other sacred items sanctified and sanctifying through sacrifice and prayer, now defiled by fire, smoke, and ashes. Amongst our grief here are the constant temptations of anger and despondency.

But the Church remains the arc of salvation. Not just her teachings and her Mysteries, but the love that is shared amongst her members. And by that, I mean all of you, your prayers, your kind words, and your sacrifices.

Your outpouring of support has been at once humbling and uplifting. Humbling because we recognize our unworthiness and the way you have, despite your own economic hardships, given us so much; uplifting because you have given us such tangible reminders of the unity and joy that is in the Body of our Lord, Jesus Christ. God reaches down in the midst of our suffering and lifts us up; in this, you have been His hands (St. Matthew 25:40).

At the end of December, 2012, the Consistory offered additional assistance to the parish offering the Iconostas, icons and other sacred liturgical objects for a temporary parochial chapel at the social hall of Holy Archangel Ukrainian Orthodox parish.

SAVE THE DATE!

UOL LENTEN RETREAT
SATURDAY, APRIL 13, 2013

Guest speaker: Dr. Gayle Woloschak

Villa Maria Retreat Center
2105 Evergreen Rd.
Villa Maria, PA 16143

***(N.E. OH / W. PA...15 min from Youngstown,
only 1 1/4 hour from Cleveland & Pittsburgh)***

***Enjoy a full day of inspirational & thought provoking
discussion and all meals***

Adults \$30   Young Adults & Teens \$25
(Please register by April 5th)

For more info please contact:

Diane Senedak dkssenny@aol.com 330.792.6699

***Melanie Nakonachny MelanieNak@aol.com
440.842.3820***

Early registrants welcome!
Hope to see you there!

UOL Junior and Senior National Executive Boards Meet in Pittsburgh, PA!

Members of the Junior and Senior National Executive Boards of the Ukrainian Orthodox League gathered on the South Side of Pittsburgh over the weekend of February 1-3, 2013 for their winter meetings at Holy and Equal-to-the-Apostles Great Prince Vladimir Ukrainian Orthodox Church. The Executive UOL Boards were graciously hosted by the parish of St. Vladimir, especially Very Reverend Fr. John Haluszczak, Larissa Kocelko, President of the Parish board of Administration and Junior UOL Chapter.

During the chanting of Morning Prayers, the prayers were offered for the repose of the souls of Metropolitan CONSTANTINE, who tirelessly supported the League during his earthly ministry and was the consecrator to the Episcopacy of both Metropolitan Antony and Bishop Daniel, Metropolitan NICHOLAS of the American Carpatho-Russian Orthodox Diocese of the USA (who was one of consecrators of Bishop Daniel) and John Meschisen, Sr., father of current Senior NEB Auditor Mark Meschisen on the nineteenth anniversary of his falling asleep in the Lord.

His Grace Bishop DANIEL, Ruling Hierarchy of the Western Eparchy and Consistory President of the UOC and USA, as well as Spiritual Advisor to the Senior National Executive Board, offered a reflection to motivate the members of the Executive Boards in preparation of the day's deliberations. His Grace shared a humorous story that occurred during his time as a Chaplain in the United States Military.

During the weeks of basic training of new recruits, His Grace was delighted to see full pews during every Sunday Divine Liturgy that he served on the military base over a period of a few weeks. After believing the wonderful attendance was attributed to an influx of Orthodox Christians or newly-inspired converts to the Faith, His Grace was informed that the recruits were merely using the electrical outlets at the end of every pew to charge their cell phones, which were prohibited during Basic Training. Using these enterprising soldiers as an inspiration, His Grace called upon those present to use time spent at services as a method to re-charge their soul's batteries, in order to share more of this spirit-filled energy with the outside world.

Some highlights from the meetings:

During the Report of the Spiritual Advisor, His Grace Bishop DANIEL described the enthusiastic response he witnessed while visiting parishes (especially the ministry of Jr. UOL in Southfield, MI, assisting local Orthodox Detroit Outreach Charitable organization in preparing meals for the less fortunate of the community) of emerging

ministries and new projects that are tangible and offer hands on opportunities for ministry. At the same time, His Grace issued a challenge to the Senior Board to re-examine the reasons for successes in every project, to develop new invigorating projects and to explore the potential of connecting with Pan-Orthodox groups to increase participation and effectiveness of these vital ministries.

Financial Secretary Pam Scannell announced the following donations received since the last Board meeting:

Total Contributions: \$3,255.00
 UOL Projects: \$725.00
 LSSK: \$1,610.00
 MJSF: \$920.00

Convention Chairperson Melanie Nakonachny updated the Board about the upcoming 66th Annual Convention in Parma, OH occurring July 24-28, 2013. The Convention will officially begin on Wednesday, July 24th, which will allow for a free day on Saturday! More details about the week will be released in the coming months.

Mrs. Martha Misko, Sr. UOL President formally presented a check in the amount of \$2,000.00 on behalf of the Senior National Executive Board to aid in the repair of fire damage sustained at St. Michael's parish in Woonsocket, RI in November 2012 to Mark Meschisen (Senior NEB Auditor), who is a parishioner of Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox parish.

Continued on p. 33 >

LENTEN RETREAT

focusing on the text

“The Way of a Pilgrim”

Sponsored by the
Ukrainian Orthodox League
Open to Adults and Adolescents

SATURDAY, APRIL 20, 2013

New Location
Villa of Our Lady Retreat House
Mt. Pocono, PA

Speakers include:
His Eminence Metropolitan Antony
His Grace Bishop Daniel
Fr. Bazyl Zawierucha

Retreat registration rate \$40
(late rate registration additional \$10 if not before 4/13/13)

Retreat is one full day including all meals, breakfast, lunch and dinner.

For more information contact: Oleh or Natalie Bilynsky at
nsufler@aol.com call – 610-892-7315

Archpastoral Visit of His Grace Bishop Daniel to Pittsburgh, PA!

The parish of St. Vladimir's UOC on the South Side of Pittsburgh had the opportunity to host the National Executive Boards of the Senior and Junior UOL this weekend. We were doubly blessed to have our first Eparchial visit from His Grace Bishop DANIEL. As the home parish of two JR. UOL NEB members, we were excited to showcase our parish and the city that we love. Winter weather threatened to disrupt the events of the weekend and made travel difficult for some, but by Saturday morning everyone had gathered together for a weekend of faith, fellowship, and fun.

Hosting the NEB meetings was a unique opportunity to learn about the workings of the Ukrainian Orthodox League. During meals, the board members reached out to our parishioners to discuss important issues, such as developing and maintaining membership in the UOL. Our experience is like many other small parishes; a few good men (and of course women) play leadership roles in many, if not all of the parish organizations. Our parish has an active Junior UOL chapter and we see the many accomplishments and benefits of the UOL. However, it can be a struggle for the adults to find

the time and energy to add another set of activities to our parish life at this time. Being able to participate in the Senior NEB discussions helped to energize our membership. On Sunday, we participated in the UOL's "Souper" Bowl Sunday event, raising over \$500 for St. Andrew's Society. We added several new members and look forward to continuing to develop our Senior UOL Chapter.

The additional services of the weekend were also a fulfilling addition to our parish life. Joining together to begin Saturday's meetings with a peaceful morning prayers service helped everyone to focus on the goals of the day. Ending the day with Vespers was also a beautiful experience; voices from all over the country joined

together to praise God! Hierarchal Divine Liturgy on Sunday morning was uplifting in many ways. The choir sang beautifully, again strengthened by the voices of our visitors. The children of our parish had special roles for the day, throwing petals, greeting His Grace Bishop DANIEL as he entered amidst flurries of snow, and serving at the altar. We were happy to be joined by Seminarian Yurii Andreiko and visiting clergy Rev. Fr. Robert Popichak and his family. During the sermon, His Grace Bishop DANIEL discussed the ever changing idea of "normal" in our society and a reality in which violence, greed, and apathy seem to be ever increasing. He explained that while it is difficult for any individual to combat all of these problems, simply adjusting to this new "normal" is not an option. He challenged us to identify ways to show more kindness, humility, and compassion, and to act as witnesses of what an individual can accomplish when working for the glory of God.

This is surely a weekend that our parish will remember for a long time! We worked together to provide a warm welcome to our guests and look forward to seeing them again in the future.

Архипастирський візит Преосвященнішого Владика Даниїла до парафії Святої Тройці у Сієтлі

о. Андрій та добродійка Надія Матлак

В п'ятницю 8 лютого 2013 року Божого, парафія Пресвятої Тройці у Сієтлі, штату Вашингтон, була благословенна візитом Преосвященнішого Владика Даниїла, Правлячого Архієрея Західної Єпархії. В аеропорту Владика Даниїла і отця Андрія з пані-добродійкою Надією Матлак зустріли голова управи парафії Андрій Пилиповець з парафіянкою пані Марією з квітами та теплими словами зустрічі.

Наступного дня представники парафіяльної управи мали зустріч з Владикою, отцем та пані-добродійкою, де до них також приєднався отець Іван Петрущак, який протягом багатьох років приїжджав щоб підтримувати духовне життя парафії і для служіння святої Євхаристії. Збори розпочали молитвою, щоб Святий Дух вів всіх доброю дорогою і допомагав з важливими рішеннями, які мали перед собою. Під час зборів обговорювалися майбутні плани праці парафіяльної громади і обговорювалося життя парафії назагал.

Перед Божественною Літургією в неділю, 10 лютого 2013 року, Владика Даниїл з отцями та пані-добродійкою відправилися на відвідини важко хворої парафіянки Марії Шевченко, довголітньої

парафіянки, яка багато зробила для парафіяльного життя. Владика з отцями спільно помолилися над хворою за її добре одужання, але через кілька днів почули звістку, що вона упокоїлася в Господі.

Всі віруючі очікували на приїзд Преосвященнішого Владика Даниїла. При вході у Божий храм Владика вітали з традиційним хлібом та сіллю пан Василь Піскорський, а також молодше покоління парафіян, які підготували невеличку вітальну програму. Також з привітним словом

звернувся і отець Іван Петрущак не тільки від свого імені, але від імені усіх парафіян.

Під час служби у своїй повчальній проповіді Владика та о. Андрій розповідали про хананеянську жінку, яка будши в розпачі викрикує до Господа Нашого Ісуса Христа: "Господи, допоможи мені!" І ми повинні всі з таким щирим закликком звертатися до Всевишнього. Владика закликав усіх щоб їхня віра була живою, щоб молитва була палкою та зосередженою.

Після закінчення Святої Літургії парафіяльна громада мала коротенькі збори. На яких Преосвященніший Владика Даниїл вручив ієрею Андрію Матлаку парафіяльний напрестольний хрест в знак того, що він стає їхнім духовним батьком та отцем настоятелем у парафії. Як духовний отець Владика дав отцю настанови, що шлях буде тернистий і багато праці буде в майбутньому, та нічого немає неможливого коли ми уповаємо на Боже милосердя і любов.

На закінчення отець Андрій давав всім присутнім цілувати Хреста, а одночасно і мав можливість познайомитися з парафіянами особисто.

Dual Pastoral Celebration in Dover, FL!

Upon the invitation of the parish community, His Eminence Metropolitan Antony – Primate of the UOC of the USA and His Grace Bishop Daniel – President of Consistory of the UOC of the USA visited the Ukrainian Orthodox parish of the Protection of the Most Holy Mother of God in Dover, Florida, on Sunday February 17, on the occasion of the 10th anniversary of priestly service of Rev. Fr. Harry Linsinbigler and Vladyka Metropolitan Antony's recent elevation to Metropolitan and the Primate of our Church.

His Eminence and His Grace were greeted on the porch of the church by Michael Gursky, Parish Board of Administration President, and his wife Beverly with the traditional bread and salt, and by the youth with flowers for the bishops. The hierarchs were then greeted by Fr. Haralampij (Harry) Linsinbigler with the Holy Water and cross with Fr. Martin Hohlfeld, also attending and concelebrating to honor Fr. Harry and His Eminence Metropolitan Antony.

Vladyka Antony became Archpastor of the parishes of the Florida Deanery upon the repose of Vladyka Metropolitan Constantine,

after which the Florida Deanery was brought into the Eastern Eparchy. Prior to this, however, as President of the Consistory, and as Archbishop, His Eminence guided the parish through its most uncertain days upon the repose of the former Pastor of the Parish, Fr. Anastasije Starkovich, back in 2003. Assigning Fr. Harry officially in late 2003, Vladyka Antony provided much Archpastoral guidance during uncertain time, and for which the parish and her pastor are eternally grateful.

During the Liturgy, His Eminence Metropolitan Antony, in the presence of His Grace Bishop Daniel, elevated Fr. Harry to the rank of Protopriest, presenting him with a "Gold" Pectoral Cross, for the 10 years of dedicated service in the Vineyard of Christ's Holy Church.

The faithful of Holy Protection in Dover as well as the faithful of St. Michael Ukrainian Orthodox Church in Pinellas Park, FL attended this joyous celebration.

Vladyka Antony gave an inspirational sermon on the Holy Mystery of Confession, and how the Sundays of the Lenten preparatory period, beginning with the Sunday of Zacchaeus, lead us to the self-awareness required for this Holy Mystery. His Eminence pointed out that it is only after Zacchaeus had resolved to restore four times the amount that he had cheated others as a tax collector that the Lord said: "Today salvation has come to this house" (cf. Luke 19.1-10). His Eminence pointed out that, in the Gospel readings of this preparatory period, not only being sorry, but true contrition and reparation, are required in repentance.

Afterward, a dinner in honor of His Eminence was given with a cake prepared for the occasion in blue and gold.

Many years to our beloved Metropolitan Antony, and our beloved Bishop Daniel, in the service of our Lord God and Savior Jesus Christ.

Висвячення диякона Василя в сан ієрея

о. Андрій та добродійка Надія Матлак

12 лютого 2013 року Божого, в день святкування трьох святих та вчителів Григорія Богослова, Василя Великого та Івана Золотоустого, семінарська каплиця Свято-Софіївської Української Православної Богословської Семінарії УПЦ США відкрила свої двері для християн щоб стати свідками відкриття ще однієї сторінки в історії семінарської родини. На дорогу священослужіння став диякон Василь Довган з його дружиною Ілоною.

Служба розпочалася після того, як провость Свято-Софіївської семінарії отець Василь Завірюха та численне духовенство зустріли правлячого архиєрея Західньої Єпархії та голову Консистерії УПЦ США Преосвященного єпископа Даниїла з теплими словами. Всі присутні з нетерпінням очікували на момент висвяти, момент святого таїнства, коли через руки Владика Даниїла буде передана Благодать Божа Його слугі диякону Василю.

“Цей день, що його створив Господь, тож радіймо і веселімося в нім”, - сказав Владика у своїй повчальній проповіді. Цей день дійсно є величний для нововисвяченого отця, адже в цей день він також святкує своє день народження та іменини. А тепер для нього цей день буде ще важливішим, тому що в цей день отець дає відповідь “Так” на поклик Христа і бере на себе велику відповідальність. Відповідальність

за те, в якому напрямку він поведе духовну паству, яка в майбутньому буде надана в його опіку, адже від цього дня він стає духовним пастирем.

До цього дня отець готувався від ранніх років свого життя. Ще будучи в середній школі він починає своє служіння біля престолу Всевишнього. Пізніше, після закінчення навчання у школі під настановою свого батька, який був священником, поступив у Вищу Богословську семінарію. Після закінчення першого курсу навчання отець успішно пройшов відбір на навчання у Свято-Софіївській семінарії, де і дав відповідь Божественному покликанню.

Після великого входу священники почергово провадили диякона кругом престолу тричі і потім віддали в опіку Владиці Даниїлу. Під час того, як Владика проголошував молитви хіротонії над дияконом, всі присутні в каплиці теж зосереджено молилися до Небесного Отця, щоб Він послав Свого Духа Святого через

руки Владика на обранця Його. Коли Владика облачав нововисвяченого священнослужителя, всі одногосно співали “Аксіос! Аксіос! Аксіос!” – що означає достойний. Першими хто привітав отця з висвяченням були його дружина пані-добродійка Ілона та отці співслужителі.

Після освячення Святих Дарів Владика дав отцю Василю частинку Тіла Христового, якою через пару хвилин він буде ділитися з вірними, які були присутні під час хіротонії. Ці моменти мали велике враження не тільки на отця, але і духовно відбивалися на оточуючих.

В своєму подячному слові нововисвячений отець Василь в першу чергу подякував Митрополиту Антонію та Владиці Даниїлу за підтримку, теплоту їхніх сердець та духовні настанови продовж усього перебування в семінарії. Також він звернувся з словами подяки до своєї дружини, яка теж мала вплив на його духовний зріст. З сльозами на очах отець сердечно дякував своїй матері та братам, які, на жаль, через велику відстань не змогли бути присутні на його святі. З важкістю на серці отець ділився з присутніми як його покійний батько хотів бачити його священником.

Після закінчення Божественної Літургії всі зібралися в їдальні за святковим обідом, де звучали слова вітань в сторону отця Василя та пані – добродійки Ілони.

Ordination to the Holy Priesthood at St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary!

On a beautiful Tuesday morning, the 12th day of February 2013, the seminarians of Saint Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary were preparing for a special day: their brother in Christ, Deacon Vasyl Dovgan was about to be ordained to the Holy Priesthood by His Grace Bishop Daniel. Clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church gathered together at Three Holy Hierarchs Seminary Chapel to participate and witness the Holy Mystery of Holy Orders.

The ordination took place on the Synaxis of the Three Hierarchs: St. Basil the Great, St. Gregory the Theologian and St. John Chrysostom which is the patron feast day of the Seminary Chapel. It also happened to be Deacon Vasyl's Name day and Birthday which added to this special celebration.

His Grace Bishop Daniel was greeted by the provost of St. Sophia Seminary - Very Reverend Bazyl Zawierucha along with thirteen other clergymen who concelebrated: V. Rev. Myron Oryhon, V. Rev. Yuriy Siwko, V. Rev. Stephen Hutnick, V. Rev. Petro Levko, V. Rev. John Haluszczak, V. Rev. Todor Mazur, Rev. Harry Linsinbigler, Rev. Victor Wronskyj, Rev. Anthony Perkins, Rev. Ivan Synevskyy, and seminarians Rev. Vasyl Dmytryshyn and Rev. Andriy Matlak.

Responses were sung by the members of the St. Andrew's Memorial

Church choir along with the student body of St. Sophia Seminary.

From the beginning the celebration, the Liturgy was full of emotions from His Grace Bishop Daniel and Deacon Vasyl because of the realization of this event.

After the reading of the Holy Gospel Bishop Daniel began to preach to the faithful the importance of giving Grace to people and expecting nothing in return. Vladyka focused on how the Grace of the Holy Spirit that was bestowed to him, is also bestowed, through the laying on of his hands, to Deacon Vasyl. He said, "It is the greatest responsibility for him. As Bishop, he can do no more than be that vessel for the Holy Spirit." Bishop Daniel, in his sermon, also reflected on Vasyl's personal journey to Tuesday's celebration.

This journey to Tuesday's ordination began years ago when Deacon Vasyl began his theological studies in Ukraine. Six years ago, Deacon Vasyl joined the seminary here in South Bound Brook, where his studies continually brought him closer to being found worthy of the Holy Priesthood.

After the Cherubimik Hymn and the Great Entrance, time came for the

ordination. Deacon Vasyl was brought forth by his fellow brothers in Christ Subdeacons Yuriy Andreiko and Ioan Mazur. Bowing down before Christ three times, Deacon Vasyl humbly presented himself before Bishop Daniel for the laying of the hands. Through the laying of the hands and the prayers of ordination, the same grace of the Holy Spirit came upon him as it did on the day of Pentecost in the presence of the Apostles. In unison, the congregation too found Deacon Vasyl worthy, repeating after the clergy: Axios!

As Fr. Vasyl prepared himself for this day, his wife Pani-matka Ilona stood faithfully beside him supporting him.

The liturgy concluded with greetings from His Grace Bishop Daniel and the newly ordained Father Vasyl addressed the faithful and clergy present. The new priest was grateful to his ordaining bishop, that he now follows the Apostolic succession, and can participate in the same priesthood as his departed father who once wanted to witness his son serving alongside him in the altar.

After the liturgy, the clergy and guests were able to greet the newly ordained Father and his Pani Dobrodika during a luncheon prepared at the Seminary.

US Air Force Chaplain School Graduation!

On the morning of February 15, 2013, the feast day of the Meeting of our Lord, Rev. Fr. Francis Rella graduated from the Air Force Chaplain Corps College, Basic Chaplain Course. He was joined by 26 other Chaplains from various Christian Denominations, who will serve in the Active Duty Air Force, Air Force Reserve, and the Air National Guard. The 6 week training program takes place at Fort Jackson, SC which is an Army Installation

and is housed in the Armed Forces Chaplaincy Center which includes Army, Navy, and Air Force Chaplain Colleges housed in adjoining buildings.

Chaplains from the Army, Navy and Air Force are prepared to serve in a pluralistic religious environment, assure that the First Amendment Rights of the Constitution are granted to every Soldier, Sailor, Marine, Airman, Coast Guardsman, and Merchant Marine, which guarantees the Free Exercise of Religion. Additionally, the United States Department of Defense officially recognizes Chaplains of Roman Catholic, Protestant, Eastern Orthodox, Buddhist, Muslim, Hindu Faiths and others. Each Chaplain provides religious services and Sacraments to their particular faith group, in addition accommodat-

ing those in the practice their faith with their respective denominational Chaplains. Each Chaplain is endorsed by an Ecclesiastical Body recognized by the Department of Defense. Chaplains have a dual role of Clergy and Officer. Father Francis holds the rank of Captain. In addition to his duties at the Seminary and Consistory, he will

be serving with the 111th Fighter Wing in Horsham Air Guard Station, Pennsylvania.

The graduation ceremony was honored to have many Distinguished Visitors and Ecclesiastical Endorsers including His Grace Bishop Daniel, President of the Consistory and Ruling Hierarchy of the Western Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, who also represented the Prime Hierarchy of the UOC of the USA – His Eminence Metropolitan Antony.

Bishop Daniel is an Alumnus of the Army Chaplaincy School and served as an U.S. Army Chaplain. During his visit he met with both the Commandant of the Air Force Chaplain Corps College, Chaplain Colonel Steven Keith and the Commanding Officer of the Navy School and Chaplaincy Center Captain W. Kyle Fauntleroy, CHC, USN. He also met with Cadre of the Colleges, Ecclesiastical Endorsers, Air Force Chaplain Graduates and two Orthodox Chaplain Students from the Navy Chaplaincy Program, Lieutenant Junior Grade David Hostetle, a Priest of the Greek Orthodox Church and Lieutenant Junior Grade Anthony Westerman, a Subdeacon of the Antiochian Orthodox Church.

100 Years of Ministry — HERKIMER / UTICA, NY Parishes

Officiating at the 100 Anniversary of St. Mary's Ukrainian Orthodox Church of Herkimer, NY and St. Peter and Paul Orthodox Church of Utica, NY on Sunday, August 26, 2012 are (from the left), V. Rev. Ivan Semko, pastor of both parishes, and His Eminence Archbishop ANTONY, the Locum Tenens of the national Ukrainian Orthodox Church. Both parishes were very honored to receive His Eminence on this special Centennial occasion.

At the centennial banquet held on August 26, 2012, celebrating the 100 Anniversary of St. Mary's Ukrainian Orthodox Church of Herkimer, NY and St. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church of Utica, NY are: (from the left) V. Rev. Ivan Semko, pastor of both parishes, Mrs. Amy K. Bell, general chairman, and His Eminence Archbishop ANTONY, the Locum Tenens of the Ukrainian Orthodox Church.

The St. Mary Ukrainian Orthodox Church of Herkimer and the St. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church of Utica celebrated the 100 Anniversary of both parishes on Sunday, August 26, 2012. His Eminence Archbishop ANTONY officiated at the Hierarchical Liturgy at St. Mary's Parish, 324 Moore Avenue, Herkimer at 9:30 am. The Centennial Banquet was held at VFH Post 4915, 129 Mohawk Street in Herkimer at 1:30 in the afternoon.

Liturgical Commission of the Church Holds Its Meeting

The Liturgical Commission of the Ukrainian Orthodox Church of the USA met at the Consistory Offices of the Metropolia Center on Monday, February 11 through Wednesday, February 13, 2013. During the meeting, the Commission made final revisions to the first volume of the SERVICE BOOK (Sluzhebnyk). Involved where final corrections and editing with regard to grammar, spelling, word usage, rubrics (liturgical instructions), etc.

Volume 1 includes the Prayers in Preparation for Communion, Entrance prayers, Proskomedia, Liturgy of our Fathers Among the Saints John Chrysostom, Liturgy of our Fathers Among the Saints Basil the Great, additional petitions that may occur during the Liturgy, instructions regarding Dismissals, Dismissals of Major Feasts, Resurrectional Propers (Tropars) in the Eight Tones, and Propers of the Major Feasts. The volume will now undergo final formatting and be sent to the printers. The Sluzhebnyk shall be released in two different sizes for the benefit of the clergy.

Present at the meeting were His Grace Bishop Daniel, together with Very Rev. Bazyl Zawierucha, Very Rev. Taras Naumenko, Rev. Ivan Synevskyy, Rev. Haralampij Linsinbigler, with participation of Very Rev. Pavlo Bodnarchuk via Skype.

The next session of the Liturgical

Commission is set for May, 2013 with the following items on the agenda: conclusion of Volume II (Vespers, Matins, Holy Hours).

Volume I is scheduled to be released in the spring of this year, while Volume II is tentative scheduled to be released in the Fall of 2013.

Ordination Anniversaries

March / April

May God grant to them many, happy and blessed years!

Rev. George Bazylevsky	March 8, 2003
Rev. Walter Hvostik	March 19, 1995
Rev. Gregory Czumak	March 24, 2001
V. Rev. Michael Kochis	March 27, 1995
V. Rev. Mykola Krywonos	March 28, 1981
Rev. Vasyl Dmytryshyn	April 7, 2012
Dn. James Cairns	April 10, 2010
Rev. Zinoviy Zharsky	April 11, 1998
V. Rev. Vasyl Shtelen	April 12, 1978
V. Rev. Bazyl Zawierucha	April 12, 1981
Rev. Vasyl Sendeha	April 14, 2007
V. Rev. Jakiw Norton	April 24, 1977
Dn. Mikhail Sawarynski	April 25, 2004
V. Rev. Todor Mazur	April 27, 1992

Protopresbyter Michael Zemplachenko of Blessed Memory!

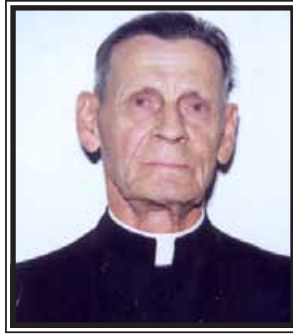
Protopresbyter Michael Zemplachenko, 89 years old, of Winchester, VA (formerly of Three Bridges, NJ), fell asleep in the Lord on Tuesday, February 26, 2013 at home. He was lovingly surrounded by his wife Panimatka Tatiana and his family.

Born on December 25, 1923 in Dnepropetrovsk, Ukraine, he was a resident of Hunterdon County since 1963. He and his wife moved to Winchester, VA in January, 2012.

Protopresbyter Zemplachenko and his wife Tatiana celebrated their 67th wedding anniversary February 10, 2013. He is survived by his wife Tatiana; three sons and their wives, Jerry and Helen of Winchester, VA, Michael and Oksana, Nicholas and Kathleen of Flemington, NJ; ten grandchildren and five great grandchildren.

He was ordained to the Priesthood in February, 1955, and elevated to the rank of a Protopresbyter in 1988 – the highest rank of a priest in the Ukrainian Orthodox Church. He has served the Ukrainian Orthodox Church of the USA for 58 years - having served parishes in Uniondale, Long Island, NY, Minersville, PA, Bayonne, NJ, South Bound Brook, NJ, Northampton, PA and Clifton, NJ. He served as an administrative Treasurer and Cemetery Director of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook, NJ. He was also a member of the Council of Metropolia as well as of the Consistory and served on many Church committees.

Memory Eternal!

У вівторок 26 лютого 2013 р. протопресвітер Михайло Землаченко, із м. Вінчестер штату Вірджинія, на 89 році свого життя упокоївся у Господі вдома. В цей час з ним були його дружина панімаатка Татяна з родиною.

Народився 25 грудня 1923 р. у м. Дніпропетровськ. Він був жителем Хантердон Каунті від 1963 року. У січні 2012 року разом з дружиною переїхав у м. Вінчестер, штату Вірджинія.

Протопресвітер Землаченко із дружиною Татяною відсвяткували 67-ий ювілей свого подружжя 10 лютого 2013 р. Тут залишилися його дружина Татяна, три сини з дружинами: Джеррі і Гелен із м. Вінчестер, ВА, Майкл і Оксана, Ніколас та Катлін із м.Флемінгтон, Н. Дж., 10 внуків та 5 правнуків.

У лютому 1955 р. був висвячений у сан священика і піднесений до протопресвітера у 1988 р. - найвищий ступінь священика в Українській Православній Церкві. Він відслужив 58 років Українській Православній Церкві США на парафіях у Юніондейл, Лонг Айленд, НІ; Майнерсвил, ПА; Байонн, НДж; Саут Баунд Брук, НДж; Нортамптон, ПА та Кліфтон, НДж. Він був скарбником Консисторії Української Православної Церкви США у Саут Баунд Брук, НДж. та головою цвинтаря. Він був членом Ради Митрополії, а також Консисторії і брав участь у багатьох церковних комітетах.

Вічна пам'ять!

➤ *Continued from p. 23*

UOL Junior and Senior National Executive Boards Meet in Pittsburgh, PA!

The Pre-Convention National Executive Board meetings have been scheduled for the weekend of April 27, 2013 at the site of the upcoming Convention in Parma.

At the end of the day, Larissa Kocelko expressed a desire to formally establish a Senior UOL Chapter at the St. Vladimir parish in the future. His Grace also announced that a meeting has been scheduled to create a UOL chapter consisting of the students at St. Sophia's Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ.

After adjournment and the closing prayer, Fr. John Haluszczak and His Grace Bishop DANIEL served Vespers, with responses sung by members of the Junior Board and parishioners of St. Vladimir's parish, directed by Kira Senedak.

The weekend will conclude with hierarchical Divine Liturgy on Sunday morning, as His Grace will celebrate his first Liturgy at St. Vladimir's as the Eparchial Bishop.

Both Executive Boards of the Ukrainian Orthodox League would once again like to thank the parish of St. Vladimir's, Very Reverend John Haluszczak, the local Junior UOL Chapter for their hospitality over the weekend!

Thank you for your continued support of the Ukrainian Orthodox League!

Dedicated to Our Church -
Devoted to Its Youth

uol.orthodoxws.com

facebook.com/uolusa

Ukrainian Orthodox Church Camping Programs

2013

"Am I my Brother's Keeper?"

- Applications and information available at www.uocyouth.org, uocyouth@aol.com or 412-279-1076. Follow us on Facebook for updates - UOC Office of Youth & Young Adult Ministry.
- The majority of the application may be completed electronically. If you are unable to download the applications we can send you one upon request.
- Early Bird Registration Deadline :
May 15, 2013 (TC and DCSC) - June 1, 2013 (MMDM)
- Some deaneries will be providing transportation to and from the encampments at an additional cost. Please contact the OYM Office to determine if your deanery is participating in this service by June 5, 2013.

Diocesan Church School
 June 23-July 6
 Youth ages 9-13
 Staff ages 16 +

Teenage Conference
 July 7 - 20
 Teenagers 13-18
 Staff ages 20+

Mommy & Me/Daddy & Me
 July 29 - August 2
 Children ages 4-8 and parent
 Staff 14+

Ванюкрилі янголи

Щороку Українська Православна Церква США організує місійну подорож до інтернатів України, де перебувають тяжко хворі діти із серйозними фізичними та розумовими відхиленнями. Щоразу на таку подорож зголошуються добровольці, що повинні самотужки зібрати кошти для цієї поїздки і, як не дивно, їм завжди це вдається з допомогою парафій, організацій та людей, що їх є так багато небайдужих до долі бідолашних дітей.

У чому ж полягає наша місія? Чому ми це робимо? Церкві та зокрема місіонерам не потрібна слава, визнання, похвальні статті в газетах чи на телебаченні. Найдорожче за все посмішка дитини, що на мить відчула себе потрібною в цьому світі.

Всі ми пригадуємо, як у дитинстві наша мама, тато, чи бабуся з дісусем цілували наші щічки, пестили голівку, називали своїм сонечком, це був лише один із проявів їхньої безмежної любові до нас. Ці ж діти відчули тільки відразу та відчуження з боку своїх батьків ще з перших днів свого появи на світ. І зараз вони продовжують бути обузою для держави, яка ніколи не має інтересу до бодай часткового покращення їхнього життя, для надання освіти дітям, які схильні до навчання, для надання їм можливості бути частиною життя країни. Натомість, всі інтернати розміщені по околицях сіл та міст, наче відгородженні від соціуму, нікому не потрібні та забуті. Тож, коли з'являються до них молоді люди і починають гратися, проводити бесіди чи просто бути з ними, тримати за руки, обнімати, одразу на їхніх обличчях з'являється невимовна радість, вони починають щиро посміхатися і випромінювати любов.

Ця подорож стає для кожного місіонера особливою подією, навіть якщо він вже

вкотре відвідує інтернати. Адже ці діти – янголи. Здавалося б, ми їдемо до них, щоб якось покращити та змінити їхнє життя, а насправді це вони заставляють нас змінити свої погляди, задуматися над сенсом нашого життя, торкаються нас своїм «крилом» і дарують безмежну невинну любов... І тоді на очах

появляються сльози розчулення та усвідомлення власної недосконалості. Подумати б тільки, ми, що маємо досконалу зовнішність, можемо бути такими духовно обділеними у порівнянні з тими дітками, що мають стільки зовнішніх фізичних вад, а душею чисті, як кришталь, сповнені ласки та любові навіть до тих, хто часто не наважується дивитися на них.

Чи зможете ви байдуже споглядати, як сліпий хлопчик, навіки прикутий до ліжечка, бере руку священика і, ніжно посміхаючись, гладить себе нею по обличчю? Серце щимить, а душа розривається! І в голові зринає питання: за що? чому ця бідолашна мала дитина несе такий важкий хрест? У цей момент не хочеться навіть і думати про свої жалюгідні щоденні клопоти, якими ми так переймаємося. Ці янголятка зворушують наші душі, змінюють нашу свідомість і залишають глибокий слід у нашому серці, щоб ми не забували, що ми є діти Божі і наслідники Христа, покликані бути милосердними, творити добро та щоденно безупину дякувати Господеві за кожну прожиту нами мить.

Склоняємо свої голови перед дітьми та висловлюємо щирю подяку Митрополитові Антонію, Єпископові Даниїлу, Українському Православному Товариству св. Андрія та всім жертводавцям, які підтримують цю важливу місію, завдяки якій розквітає людяність та доброчинність – риси, яких так невістачає у 21 столітті.

BE OUR GUEST! BE OUR GUEST!

Interested in learning about the Ukrainian Orthodox League?

Ever wondered what the UOL Convention is like?

Want to worship with other Orthodox Christians in many varied services?

Want to meet and talk with our hierarchs?

Want to be part of the bigger picture and accomplish great things?

Come to the 66th Annual UOL Convention July 24-28, 2013 in Parma, Ohio!!!

If your parish does not have a chapter of the Ukrainian Orthodox League or you have never attended the convention before, then this is the deal for you! The UOL National Executive board will sponsor the convention registration packet for the first 10 people who respond.

“Why is attendance at the Annual UOL convention important?”

You can form new relationships, share ideas and common interests. Joining efforts at conventions helps on many levels to help a bigger cause. Are you part of the bigger picture? The UOL of the USA has initiated and accomplished many wonderful projects. We have raised funds to help St. Andrews Soup Kitchen in Ukraine, Orphanages in Ukraine, our All Saints Camp and new Chapel, mission parishes and many other worthy causes. Each project could not have been done without the wisdom and strength provided by its members throughout the USA. The UOL convention will help you gain enthusiasm, empathy and love from those who live far away, and enlighten your spirituality as we pray together.

Please encourage your members to attend the convention and take the opportunity for a family vacation, see what Ohio has to offer, or visit friends. Do not delay, for you or for one of your parishioners, to be one of the first 10 lucky people to respond to this amazing offer.

Please call/email Pam Scannell 607-760-1671 wscannell@stny.rr.com with any questions regarding chapter development or the convention. We look forward to seeing you in Parma, Ohio.

Soup-er Bowl Sunday – a Super Soup Feast at Sts Peter and Paul in Palos Park, IL

The winter was still roguishly fighting and uphill battle with spring by covering suburbs of Chicago with white snowy blankets and kissing lakes with its frosty lips as talented Soup Chefs of Sts Peter and Paul Parish family where creating their soup masterpieces to share with their fellow parishioners at Parish Soup-er Bowl Sunday.

The day has come. The priest of the parish was very concerned about the attendance that morning. In fact, he was worried a lot, since there was a blizzard outside. The bells have tolled for the beginning of the Liturgy and the temple was graced only with two dozens of faithful. The Liturgy has started and prayers were sent to Almighty God. The priest has prayed to take his worries away, to make this temple filled with people. Finally, the priest has said, "God, let it be your will..."

The God's will, was to have His temple filled, since more and more parishioners, battling the blazing snow and braving the freezing wind chills were one after the other entering

charismatically warm temple.

After the Liturgy the parish family gathered at the Church hall to celebrate the Soup-er Bowl Sunday and feast on thirteen different varieties of soup.

The choices were from classics soups to quite unique ones. From originals to "never heard ones before". No way you could try all of them, but you could take some home, if you desired.

Any soup you tried was delicious. Was that because of the special cuisine of the talented chefs or because of the friendly and cozy atmosphere in the circle of fellow parishioners? Or was it because of the notion that this bowl of soup is shared for a good cause? It was a fund raiser for St. Andrew's Society Soup kitchens for the Elderly in Ukraine. Most likely, all of the above.

The soups and chefs were 1)Kievan Borsch (homemade bread too)-Lubomyr Kulchytsky, 2)New Orleans Gumbo-Howard Brooks 3)Zucchini with Sausage-MaryJo Grzymiski 4)Stuffed Pepper-Janet

Ganske 5)Lobster Bisque-Harry Oryhon 6)Scotch Broth with Lamb-Andrea Manson 7)Southwestern Chili-Noreen Neswick 8)White Bean-Alicia Wright 9)Lentil-Elias Gordon 10) Split Pea with Ham-Anatol Bilyk 11) Barley and Sausage-Nina Coker 12) Italian Wedding-Toni Marie Klavin 13). Ukrainian Borscht-Fr. Vasyl.

Thank you Soup-er Bowl Chefs! You have done a Superb job! Thank you to Bob & Patty Lewandowski for donating different varieties of bread.

Thank you to Anatol & Kathy Bilyk for preparing deserts, decorations as well as organizing and managing this event.

Thanks to those who helped clean-up afterwards, and to all of you who supported this project; we raised \$756 for St Andrew Society's Soup Kitchens for the Elderly in Ukraine. For those who missed our Soup-er Bowl Event and would like to contribute to the Fundraiser, donations are still being accepted until March 3 – our goal is to send them \$1,000.

Holy Baptism... as of 2/04/2013

Hoge, Sofia Jane baptized and chrismated on September 9, 2012, in St. Michael Church, Baltimore, MD. Child of Charles Henri Hoge and Rehina Pelepets. Sponsors: Bohdan Romanyuk and Oksana Vaysman, Galina Krasnov. Celebrated by Fr. Vasyl Kryshampol.

Kostyuk, Maksym Nikolay baptized and chrismated on January 27, 2013, in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Aleksander Zamyshlyayev and Zoryana Kostyuk. Sponsors: Ruslan Mykhalchuk and Angela Sereda. Celebrated by Fr. Ivan Lyamar.

Mata Jr., William baptized and chrismated on January 27, 2013, in St. Nicholas Church, Lakewood, OH. Child of William Mata, Sr. and Manal Osama Hanna. Sponsors: Ramez Hanna and Rima Abusada. Celebrated by Fr. Dennis Kristof.

Saliuk, Marta baptized and chrismated on January 20, 2013, in St. Mary Protectress Church, New Haven, CT. Child of Volodymyr Saliuk and Nataliya Bizhyk. Sponsors: Ihor Psuy and Nataliya Shentsova. Celebrated by Fr. Rostyslav Tsapar.

Stickel, Gemma Eve baptized and chrismated on January 19, 2013, in Holy Trinity Church, Goshen, IN. Child of Rev. Dn. James Stefan Stickel and Jade Weldy. Sponsors: George Bachnivsky and Geraldine Kruger. Celebrated by Fr. Silouan Rolando.

Veytsman, Tatyana baptized and chrismated on August 15, 2012, in St. Michael Church, Baltimore, MD. Child of Anton Vashkevich and Ludmila Severenchuk. Celebrated by Fr. Vasyl Kryshampol.

Holy Matrimony... as of 1/22/2013

Timur Akchurin and **Yekaterina Levinzon** in St. Michael Parish, Baltimore, MD on September 15, 2012, witnessed by Aleksey Geraskin and Nina Geraskin. Celebrant: Fr. Vasyl Kryshampol.

Volodymyr Saliuk and **Nataliya Bizhyk** in St. Mary Parish, New Haven, CT on March 5, 2011, witnessed by Dmytro Onulyak and Olesia Bunbar. Celebrant: Fr. Rostyslav Tsapar.

Dmytro Soroka and **Tetiana Melnychuk** in St. Andrew Parish, Los Angeles, CA on November 19, 2012, witnessed by Alena Klimianok, Natalia Bubbii and Andrew Gerasima, Iurii Bubbii. Celebrant: Fr. Vasyl Shtelen.

Asleep in the Lord as of 2/19/2013

Chankey, Arlene of Allentown, PA on January 31, 2013, at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Czerniak, Mychailo of Orland Park, IL on January 1, 2013, at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Vasyl Sendeha of Sts. Peter and Paul Parish, Palos Park, IL.

Fill, Helen of Austintown, OH on January 8, 2013, at the age of 81 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Ford, Mary of Allentown, PA on January 18, 2013, at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon and Fr. Ivan Synevsky of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Getman, Anna of Wilmington, NC on January 3, 2013, at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Ivan Semko of St. Mary Parish, Herkimer, NY.

Homicz, Alla of Webster, NY on January 10, 2013, at the age of 75 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Iwnicki, Olga of Brooklyn, OH on January 20, 2013, at the age of 65 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Kit, Wolodymyr of Castle Creek, NY on February 4, 2013, at the age of 65 years, officiating clergy Fr. Zinoviy Zharsky and Fr. Ivan Synevsky of St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY.

Kociubuk, Wira of Parma, OH on January 5, 2013, at the age of 90 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Kosenko, Petro of Fairview, PA on September 2, 2012, at the age of 90 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Koval, Maria of Webster, NY on August 19, 2012, at the age of 85 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Latiuk, Victor of Pittsford, NY on July 5, 2012, at the age of 65 years, officiating clergy Fr. Yuriy Kasyanov of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Pacala, Annie S. of Bethlehem, PA on January 19, 2013, at the age of 88 years. Interment will be at Arlington National Cemetery.

Perdziola, Mary Ann of Pittsburgh, PA on October 31, 2012, at the age of 76 years, officiating clergy Fr. John Haluszczak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Petriv, Kateryna of Somerville, MA on November 4, 2012, at the age of 81 years, officiating clergy Fr. Roman Tarnavsky of St. Andrew Parish, Boston, MA.

Prychodczenko, Maria of Salem, OH on January 6, 2013, at the age of 87 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Shabatura, Mary of Pittsburgh, PA on November 2, 2012, at the age of 95 years, officiating clergy Fr. John Haluszczak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Small, Tillie B. of Arbor Vitae, WI on January 21, 2013, at the age of 94 years, officiating clergy Fr. Ivan Lyamar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Stepanova, Irina of Minneapolis, MN on January 23, 2013, at the age of 69 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. George Parish, Minneapolis, MN.

Tabak, Veronica of Austintown, OH on January 19, 2013, at the age of 96 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

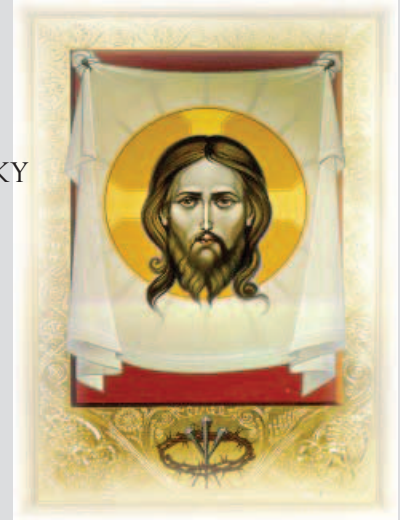
"Keep awake and pray that you may not come into the time of trial; the spirit indeed is willing, but the flesh is weak." Mark 14:38

*«Пильуйте й молитесь, щоб не впасти в спокусу, бадьорий бо дух, але немичне тіло!»
Марка 14:38*

Please remember in your prayers... Просимо згадати у Ваших молитвах...

МАРCH - БЕРЕЗЕНЬ

- 19th 1954 - PROTOPRIEST IVAN LECHICKYJ
31st 1965 - MITRED PROTOPRIEST VOLODYMYR SOKOLOWSKY
6th 1968 - PROTOPRIEST VOLODYMYR PYLYPEC
5th 1970 - PROTOPRIEST MICHAEL MOSTENSKY
5th 1970 - PROTOPRIEST PETRO OPARENKO
14th 1970 - MITRED PROTOPRIEST LEONID DOLYNSKYJ
15th 1970 - MITRED PROTOPRIEST EVHEN KOROLYSHYN
18th 1982 - PROTOPRESBYTER WILLIAM OLYNYK
23rd 1986 - DEACON PETER WESELOWSKY
25th 1989 - PROTOPRESBYTER OREST KULICK
8th 1993 - PROTOPRIEST ANATOLIY BULAWKA
14th 1993 - PRIEST DR. MYKOLA STEPANENKO
4th 1996 - PRIEST WILLIAM WOJCIECHOWSKI
31st 2004 - PROTOPRESBYTER WILLIAM CZEKALUK
13th 2008 - MITRED PROTOPRIEST IVAN MIRONKO
2nd 2009 - PROTOPRESBYTER MICHAEL PETLAK
1st 2010 - PROTODEACON VOLODYMYR POLISCHUK

APRIL - КВІТЕНЬ

- 14th 1981 - ARCHBISHOP OREST (IVANIUK)
5th 1955 - PRIEST JOSEPH BODNAR
27th 1963 - PROTOPRIEST JEVHEN MYLASHKEVYCH
26th 1967 - MITRED PROTOPRIEST MYKOLA LASZCZUK
29th 1967 - MITRED PROTOPRIEST KONSTANTYN DANYLENKO
4th 1979 - PROTOPRIEST ZINVIJ KOWALCHUK
18th 1983 - PROTODEACON NICHOLAS POLISZCZUK
20th 1986 - PROTOPRIEST PAVLO BAHNIVSKYJ
6th 1988 - PRIEST LEW OSTROWSKYJ
4th 1997 - PROTOPRESBYTER SEMEN HAYUK
18th 2000 - PRIEST LEONID HOFFMAN
12th 2007 - MITRED PROTOPRIEST EUGENE MESCHISEN
25th 2011 - PROTOPRIEST MICHAEL STRAPKO

Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Great Lent – Великий Піст

18 March – 4 May, 2013
18 березня – 4 травня 2013 р.

TC 2013
(Teenage Conference)

All Saints Camp,
Emlenton, PA
7 July — 20 July, 2013

UOL Lenten Retreat

Saturday, April 13 and 20, 2013

(see pp. 22 & 24)

Mommy/Me & Daddy/Me 2013

All Saints Camp,
Emlenton, PA
29 July — 2 August, 2013

Pascha – Пасха

5 May, 2013
5 травня 2013 р.

High School Mission Trip 2013

The Treehouse
Wichita, KS
August 3-11, 2013

St. Thomas Sunday Pilgrimage
Паломництво у Фомину Неділю

11-12 May, 2013
S. Bound Brook, NJ

Family Fest 2013

All Saints Camp,
Emlenton, PA
30 August — 2 September, 2013

DCSC 2013
(Diocesan Church School Camp)

All Saints Camp,
Emlenton, PA
23 June — 6 July, 2013

20th Regular Sobor

“Am I my brother’s keeper?” (Gen. 4:9)
“Чи я сторож брата свого?” (Бут. 4:9)
South Bound Brook, NJ
16-20 October, 2013